

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

«Ρυθμίσεις θεμάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας»

I. Γενικό Μέρος

Με τις εισαγόμενες διατάξεις, με τις οποίες συμπληρώνεται το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο προώθησης των Α.Π.Ε., επιδιώκεται η αντιμετώπιση τρεχόντων θεσμικών ζητημάτων που έχουν προκύψει από την έως τώρα εφαρμογή του.

Η εξυγίανση και ο εξορθολογισμός του πλαισίου προώθησης των Α.Π.Ε. διασφαλίζουν την αξιοπιστία του συστήματος και διαμορφώνουν ένα υγιές επενδυτικό κλίμα προς όφελος και του τελικού καταναλωτή.

Πιο συγκεκριμένα, η εν λόγω θεσμική παρέμβαση αποτελεί το επόμενο βήμα, μετά τις πρόσφατες νομοθετικές πρωτοβουλίες (ν. 4152/2013, ν.4093/2012), για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του μηχανισμού στήριξης των Α.Π.Ε., στην κατεύθυνση της αναμόρφωσης του πλαισίου προώθησης των Α.Π.Ε. στη χώρα. Οι ρυθμίσεις στοχεύουν στην αποσαφήνιση της χορήγησης παράτασης αδειών εγκατάστασης, στην αποσαφήνιση ζητημάτων για την αδειοδότηση μεγάλων υδροηλεκτρικών σταθμών, στην απόδοση στους δικαιούχους (οικιακούς καταναλωτές) των ποσών που αντιστοιχούν στην εισφορά 1%, στη δημιουργία του πλαισίου για την εγκατάσταση μικρών ανεμογεννητριών στην δημιουργία των προϋποθέσεων για τη μεταφορά θέσης εγκατάστασης σταθμών ΑΠΕ. Τέλος με τις ρυθμίσεις παρέχεται δυνατότητα εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών και μικρών ανεμογεννητριών από αυτοπαραγωγούς και λαμβάνεται μέριμνα για την αποφυγή υπεραποζημιώσεων στην παραγόμενη από ΑΠΕ ενέργεια και συνεπώς την αποφυγή αναίτιας επιβάρυνσης του καταναλωτή.

Με τις κύριες ρυθμίσεις που εισάγονται με το παρόν:

- Με το άρθρο 1, ορίζονται συγκεκριμένα κριτήρια για τη χορήγηση παράτασης αδειών εγκατάστασης σταθμών Α.Π.Ε., αντιμετωπίζοντας κενά και δυσχέρειες εφαρμογής παλαιότερων διατάξεων που αφορούσαν στο ζήτημα αυτό.
- Με το άρθρο 2, αποσαφηνίζονται ζητήματα σχετικά με την αδειοδότηση των μεγάλων Υδροηλεκτρικών Σταθμών και τη δυνατότητα εγκατάστασής τους σε

δασικές εκτάσεις. Με το άρθρο 3, ορίζεται υπό προϋποθέσεις, η δυνατότητα μεταφοράς της θέσης εγκατάστασης σταθμών Α.Π.Ε.

- Με το άρθρο 4, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις και ορίζονται οι βασικές παράμετροι για την ορθολογική ανάπτυξη μικρών Ανεμογεννητριών στο πλαίσιο κατάρτισης Ειδικού Προγράμματος.
 - Με το άρθρο 5, αποσαφηνίζονται ζητήματα που σχετίζονται με την απόδοση στους δικαιούχους (οικιακούς καταναλωτές) των ποσών που αντιστοιχούν στην εισφορά 1% από την προ Φ.Π.Α τιμή πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από Α.Π.Ε.
 - Με το άρθρο 6, εισάγεται ρύθμιση που ρυθμίζει τη χορήγηση προσφορών σύνδεσης σε κορεσμένα δίκτυα καθώς και ρύθμιση με την οποία παρέχεται δυνατότητα εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών και μικρών ανεμογεννητριών από αυτοπαραγωγούς και δίνεται η δυνατότητα υπό προϋποθέσεις να εξαιρούνται από την αναστολή
- Με το άρθρο 7 περιορίζεται η ετήσια αναπροσαρμογή των τιμών του πίνακα της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν.3468/2006 σε ποσοστό 25% του δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους και τροποποιείται η σχετική εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 27 Α του ν.3734/2009 ώστε να προσδιορίζονται επακριβώς τα κριτήρια βάσει των οποίων θα καθορίζονται οι τιμές.
- Με το άρθρο 8, εισάγεται νέα ρύθμιση με την οποία δίνεται η δυνατότητα κατασκευής έργων σύνδεσης σε γαίες υψηλής παραγωγικότητας
 - Με το άρθρο 9 απλοποιούνται οι διαδικασίες εγκατάστασης ανεμογεννητριών σε εκτός σχεδίου περιοχές.
 - Στα άρθρα 20 και 21 (Κεφάλαιο Γ) περιλαμβάνονται αναγκαίες μεταβατικές, τελικές και καταργούμενες διατάξεις απαραίτητες για την εφαρμογή των ανωτέρω

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Συγκεκριμένα, στο **Κεφάλαιο Α** του προτεινόμενου σχεδίου νόμου ρυθμίζονται κατά σειρά τα εξής:

Άρθρο 1: Άδειες Εγκατάστασης.

Με το άρθρο 1 προσδιορίζεται ότι για κάθε σταθμό ΑΠΕ ή ΣΗΘΥΑ η άδεια εγκατάστασης εκδίδεται μία φορά με διάρκεια 2 χρόνια και με δυνατότητα παράτασης ανάλογα με την πρόοδο κατασκευής του σταθμού για επιπλέον 3,5 χρόνια. Επιπλέον εάν το ανωτέρω διάστημα δεν επαρκεί, ενώ έχει σημειωθεί πρόοδος στην κατασκευή, δίνεται η δυνατότητα στον παραγωγό να καταστήσει το έργο λειτουργικό πιθανώς σε μικρότερη εγκατεστημένη ισχύ από αυτή για την οποία είχε λάβει την αρχική άδεια εγκατάστασης. Η επιβολή κυρώσεων αποτρέπει τον ανορθολογικό χρονικό προγραμματισμό από πλευράς των επενδυτών και πιθανά θα προτρέψει ικανό αριθμό δικαιούχων ανενεργών αδειών εγκατάστασης στην χρήση της διαδικασίας ανάκλησης της σχετικής άδειας παραγωγής με επακόλουθη αποδέσμευση πολύτιμου ηλεκτρικού χώρου ενόψει επίτευξης των στόχων.

Ειδικότερα, προβλέπεται αρχική παράταση δύο (2) ετών της χρονικής διάρκειας της άδειας εγκατάστασης για τα έργα για τα οποία έχει δαπανηθεί τουλάχιστον το 50% του συνολικού κόστους των έργων διασύνδεσης ή και των έργων υποδομής, ή έχουν συναφθεί συμβάσεις προμήθειας του απαιτούμενου ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, ή όταν υφίσταται αναστολή με δικαστική απόφαση οποιασδήποτε άδειας απαραίτητης για την εκτέλεση του έργου, ή σε περιπτώσεις που επιβάλλεται από το θεσμικό πλαίσιο στον φορέα της άδειας η διενέργεια διαγωνιστικής διαδικασίας για την προμήθεια και εγκατάσταση του απαραίτητου για την υλοποίηση του έργου εξοπλισμού.

Επιπλέον παράταση δέκα οκτώ (18) μηνών προβλέπεται σε περίπτωση που στο εκτελεσθέν έργο αναλογούν δαπάνες που καλύπτουν το 40% του συνολικού κόστους του έργου ή εναλλακτικά όταν υφίσταται αναστολή με δικαστική απόφαση οποιασδήποτε άδειας απαραίτητης για την εκτέλεση του έργου.

Αναφορικά με τις επιπτώσεις σε περίπτωση παρέλευσης των ανωτέρω προθεσμιών, αυτές περιλαμβάνουν και την ανάκληση της άδειας παραγωγής και κάθε άλλης άδειας ή σύμβασης που έχουν εκδοθεί για το εν λόγω έργο. Ειδική μέριμνα λαμβάνεται για τις περιπτώσεις που έχει εκτελεστεί έργο που αντιστοιχεί στο 50% του συνολικού κόστους της επένδυσης. Στις εν λόγω περιπτώσεις προβλέπεται η τροποποίηση της άδειας παραγωγής και η χορήγηση νέας άδειας εγκατάστασης για τη μερική ολοκλήρωση του έργου και με τρόπο που αυτό να καθίσταται λειτουργικό.

Σε περιπτώσεις πολύ μεγάλων και πολύπλοκων έργων (αιολικά πάρκα άνω των 150 MW, έργα ΑΠΕ με υποθαλάσσιο καλώδιο ή άλλο έργο διασύνδεσης του οποίου η κατασκευή απαιτεί χρόνο μεγαλύτερο από την διάρκεια της άδειας εγκατάστασης, υβριδικά έργα ΑΠΕ και μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα για τα οποία έχει λήξει η διάρκεια των 3,5 χρόνων της άδειας εγκατάστασης), επιτρέπεται η παράταση για όσο διάστημα απαιτείται για την εκτέλεση του έργου, μετά από υποβολή αιτήματος με επιχειρήματα που τεκμηριώνουν τους λόγους της περαιτέρω παράτασης.

Για τη χορήγηση της παράτασης της άδειας εγκατάστασης απαιτείται η καταβολή της εγγυητικής επιστολής της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου Ι.1 της παραγράφου Ι' του άρθρου πρώτου του ν.4152/2013 (Α'107) ώστε να εξασφαλιστεί η δέσμευση του επενδυτή για την υλοποίηση του έργου και συνεπώς να αποφευχθεί η άσκοπη δέσμευση ηλεκτρικού χώρου.

Άρθρο 2: Μεγάλοι Υδροηλεκτρικοί Σταθμοί (ΥΗΣ).

Με το άρθρο 2 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην διευκόλυνση της εγκατάστασης μεγάλων υδροηλεκτρικών σταθμών η λειτουργία των οποίων καθίσταται όλο και πιο κρίσιμη για την ομαλή λειτουργία του ηλεκτρικού συστήματος ενόψει της μεγάλης διείσδυσης φωτοβολταϊκών και λοιπών τεχνολογιών ΑΠΕ που χαρακτηρίζονται από σημαντικό βαθμό τυχαιότητας στον κύκλο λειτουργίας τους. Στο πλαίσιο αυτό, επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 7 και 8 του ν.3468/2006 που αφορούν στο επιτρεπτό της εγκατάστασης και την αδειοδοτική διαδικασία έργων ΑΠΕ και για υδροηλεκτρικούς σταθμούς εγκατεστημένης ισχύος άνω των 15 MW, ανεξάρτητα από τον φορέα κατασκευής και λειτουργίας. Για τους ανωτέρω σταθμούς δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.3468/2006 που αφορούν στην προτεραιότητα ένταξης στο Σύστημα ή το Δίκτυο και την εξασφάλιση εγγυημένης τιμής πώλησης της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας. Επιπλέον, οι

παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας από τους ανωτέρω υδροηλεκτρικούς σταθμούς δεν επιβαρύνονται (και αναδρομικά) με την καταβολή των ειδικών τελών που προβλέπονται στις διατάξεις της παραγράφου Α1 του άρθρου 25 και του άρθρου 25α του ν.3468/2006 και δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.4152/2013 για υποβολή εγγυητικής επιστολής και τέλος διατήρησης της άδειας παραγωγής. Επιπλέον καθίσταται σαφές ότι οι ανωτέρω υδροηλεκτρικοί σταθμοί συμπεριλαμβανομένων των απαραίτητων τεχνικών έργων για τη λειτουργία τους αλλά και την αποθήκευση ενέργειας μπορούν να εγκαθίστανται σε δάση και δασικές εκτάσεις ανεξάρτητα από το φορέα υλοποίησής τους.

Άρθρο 3: Μεταφορά θέσης εγκατάστασης.

Με τη θέσπιση των διατάξεων του άρθρου 3 παρέχεται διέξοδος για έργα των οποίων η υλοποίηση εμποδίζεται εξαιτίας παραγόντων που δεν οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις του επενδυτή. Ειδικότερα, καθίσταται επιτρεπτή η μεταβολή του τόπου εγκατάστασης, άπαξ και εντός συγκεκριμένων ορίων από την αρχική θέση, έργων για τα οποία μετά τη χορήγηση της άδειας παραγωγής ή της προσφοράς σύνδεσης έχει μεταβληθεί το θεσμικό πλαίσιο αδειοδότησης και χωροθέτησης στην αρχική θέση εγκατάστασης (τροποποίηση Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις ΑΠΕ, Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, έκδοση ή τροποποίηση προεδρικών διαταγμάτων προστασίας περιοχών).

Άρθρο 4: Όροι και προϋποθέσεις για εγκατάσταση μικρών Ανεμογεννητριών.

Με το άρθρο 4 προβλέπεται η κατάρτιση Ειδικού Προγράμματος Ανάπτυξης μικρών Ανεμογεννητριών, κατόπιν έκδοσης απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που θα στηρίζεται σε σχετική τεchnοοικονομική μελέτη, το οποίο αφορά στην εγκατάσταση μικρών ανεμογεννητριών συνολικής ισχύος μέχρι 50 KW σε γήπεδα, οικόπεδα και κτιριακές εγκαταστάσεις. Στόχος της θέσπισης της προτεινόμενης ρύθμισης αποτελεί η δημιουργία προϋποθέσεων για την ευρύτερη χρήση των μικρών ανεμογεννητριών σε θέσεις πολύ κοντά στην κατανάλωση και στα δίκτυα χαμηλής τάσης εξυπηρέτησης της κατανάλωσης, στο πλαίσιο αυτό, παρέχεται και η δυνατότητα, να διαφοροποιείται η τιμολόγηση της παραγόμενης ενέργειας σε σχέση με αυτήν που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 13 του ν.3468/2006 (Α'129) με κριτήριο την εγγύτητα της εγκατάστασης με τα δίκτυα χαμηλής τάσης και λαμβάνεται μέριμνα για μη καταστρατήγηση των διατάξεων που αφορούν την αδειοδότηση έργων με μεγάλη ισχύ. Επειδή στόχος της ρύθμισης είναι και η διασπορά μικρών ανεμογεννητριών ώστε να υπάρχει η απαραίτητη εξοικείωση της κοινωνίας με την εν λόγω τεχνολογία, λαμβάνεται μέριμνα ώστε στο πρόγραμμα να ενταχθούν όσο το δυνατό περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και να αποφευχθεί η καταστρατήγηση των ευεργετικών διατάξεων του εν λόγω άρθρου.

Άρθρο 5: Επιμερισμός ειδικού τέλους στους οικιακούς καταναλωτές περιοχών που εγκαθίστανται έργα ΑΠΕ.

Με το άρθρο 5 καθορίζεται η διαδικασία για τον επιμερισμό και την απόδοση του ειδικού τέλους της παραγράφου Α.1 του άρθρου 25 του ν. 3468/2006 όπως ισχύει, στους οικιακούς καταναλωτές. Για το σκοπό αυτό προβλέπεται η έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία θα καθορίζονται ο τρόπος προσδιορισμού και επιμερισμού των ανωτέρω ποσών, ο χρόνος εκκαθάρισης, τα ανώτατα όρια καταναλώσεων προς πίστωση των δικαιούχων, η σχετική διαδικασία πληρωμής των δικαιούχων οικιακών καταναλωτών και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με την ανωτέρω απόφαση στόχος είναι η επίλυση των πολύπλοκων τεχνικών ζητημάτων προκειμένου να γίνει απρόσκοπτα η απόδοση του 1% των εσόδων από την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από σταθμούς Α.Π.Ε. στους οικιακούς καταναλωτές των περιοχών όπου οι σταθμοί αυτοί είναι εγκατεστημένοι, αλλά και για να δημιουργηθεί ένα πιο ευέλικτο, απλοποιημένο, αποτελεσματικό και δίκαιο σύστημα πληρωμής.

Άρθρο 6: Προσθήκη διατάξεων στο ν. 3468/2006.

1. Ως κορεσμένες χαρακτηρίζονται οι περιοχές στις οποίες το τοπικό ηλεκτρικό δίκτυο/σύστημα αδυνατεί να απορροφήσει πρόσθετη ηλεκτρική ισχύ από Α.Π.Ε., λαμβανομένων υπόψη των δεσμεύσεων για σύνδεση που έχει ήδη αναλάβει ο αρμόδιος Διαχειριστής προς υποψήφιους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας (έλλειψη επαρκούς ηλεκτρικού χώρου). Η καθυστέρηση υλοποίησης αδειοδοτημένων επενδύσεων, ιδιαίτερα υπό τις παρούσες οικονομικές συνθήκες, έχει ως αποτέλεσμα να δεσμεύεται αλυσιτελώς ηλεκτρικός χώρος και να παρακωλύεται έτσι η υλοποίηση άλλων ώριμων επενδύσεων, οι φορείς των οποίων έχουν ενδεχομένως τη δυνατότητα χρηματοδότησής τους. Ενόψει της δεσμευτικής υποχρέωσης της χώρας σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2009/28/EK και το άρθρο 1 του ν. 3468/2006 (Α' 129), όπως προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν.3851/2010 (Α' 85) και δεδομένου ότι η απαιτούμενη ισχύς αιολικών πάρκων απέχει ακόμα σημαντικά από τους εθνικούς στόχους, με την **παράγραφο 1** του άρθρου 6, μετά και από σχετική πρόταση της Ρ.Α.Ε., επιδιώκεται η προώθηση της υλοποίησης αιολικών πάρκων σε περιοχές με κορεσμένα δίκτυα. Με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν θίγονται δικαιώματα τρίτων παραγωγών για τους οποίους έχει εκδοθεί οριστική Προσφορά Σύνδεσης πριν την κήρυξη του δικτύου της περιοχής ως κορεσμένου αφού προβλέπεται η κατά προτεραιότητα περικοπή των σταθμών που έχουν αδειοδοτηθεί καθ' υπέρβαση του ορίου απορρόφησης ισχύος της κορεσμένης περιοχής, σε περίπτωση προβλήματος ασφάλειας δικτύου κατά τη λειτουργία τους, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται η ευστάθεια και ομαλή λειτουργία του ηλεκτρικού συστήματος. Ειδικότερα για την ομαλή λειτουργία και προστασία του ηλεκτρικού συστήματος θα πρέπει οι σταθμοί που εντάσσονται στη ρύθμιση να έχουν την τεχνική δυνατότητα άμεσης ανταπόκρισης σε εντολές του διαχειριστή για μείωση της ισχύος λειτουργίας και της ενέργειας που εγχέεται στο σύστημα ή και την διακοπή της λειτουργίας.

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 6 δίνεται η δυνατότητα εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών και σταθμών μικρών ανεμογεννητριών από αυτοπαραγωγούς. Οι σταθμοί που εντάσσονται στη ρύθμιση εξαιρούνται της απόφασης αναστολής αδειοδότησης νέων φωτοβολταϊκών σταθμών (Υ.Α.Π.Ε./Φ1/2300/οικ.16932/09.08.2012, Β' 2317). Στις περιπτώσεις όπου το δίκτυο

μιας περιοχής έχει χαρακτηριστεί κορεσμένο, η δυνατότητα εγκατάστασης δίνεται εφόσον δεν δημιουργείται πρόβλημα ασφάλειας και ευστάθειας του συστήματος/δικτύου. Για να μην επιβαρύνεται ο Ειδικός Λογαριασμός του Λ.Α.Γ.Η.Ε. δεν υφίσταται υποχρέωση αποζημίωσης του αυτοπαραγωγού για το τυχόν πλεόνασμα της ενέργειας που θα εγχέεται στο δίκτυο μετά τον ενεργειακό συμψηφισμό παραγόμενης και καταναλισκόμενης ενέργειας. Με απόφαση του Υπουργού Π.Ε.Κ.Α. είναι δυνατό να προβλεφθεί αποζημίωση από τον προμηθευτή για το ποσοστό του πλεονάσματος ενέργειας που προκύπτει από τον συμψηφισμό, η οποία θα αποδοθεί στον ειδικό διαχειριστικό Λογαριασμό του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 (Α' 286) ή/και στον αυτοπαραγωγό και μέχρι ποσοστού 20% της παραγόμενης ενέργειας. Τέλος με την εν λόγω ρύθμιση προβλέπεται η ισχύς των σταθμών να συνυπολογίζεται για την εκτίμηση τις ενδεχόμενης κάλυψης των ορίων ισχύος σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης (β) της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 3468/2006 όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3851/2006. Ειδική μέριμνα για την πώληση ποσοστού έως 20% της παραγόμενης ενέργειας γίνεται για φωτοβολταϊκούς σταθμούς που εγκαθίστανται από δημόσιους φορείς στο πλαίσιο διευρωπαϊκών προγραμμάτων. Επιπλέον για την ανωτέρω περίπτωση προβλέπεται η δυνατότητα σύνδεσης των σταθμών και στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα σε περίπτωση που το μέγεθός τους δεν καθιστά δυνατή τη σύνδεσή τους στο Δίκτυο.

Άρθρο 7: Ρύθμιση θεμάτων τιμών αποζημίωσης ενέργειας από σταθμούς ΑΠΕ

Η τιμολόγηση της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, εκτός από την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από φωτοβολταϊκούς σταθμούς για τους οποίους έχουν οριστεί ξεχωριστές τιμές κατ' εφαρμογή του ν.3734/2009, γίνεται με βάση τα στοιχεία του πίνακα της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν.3468/2006 όπως ισχύει. Με τη ρύθμιση της **παραγράφου 1** περιορίζεται η ετήσια αναπροσαρμογή των τιμών του πίνακα της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν.3468/2006 (με βάση τον οποίο γίνεται η τιμολόγηση της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, εκτός από την ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από φωτοβολταϊκούς σταθμούς) σε ποσοστό 25% του δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους, όπως αυτός καθορίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή, ως ένα μέτρο στην προσπάθεια που γίνεται για την μείωση του ελλείμματος του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού της Λ.Α.Γ.Η.Ε. Α.Ε. και με δεδομένο ότι οι ισχύουσες τιμές της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των επενδύσεων.

Όσον αφορά στην τιμολόγηση της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς, η οποία ρυθμίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 Α του ν.3734/2009, έχει ήδη θεσπιστεί η δυνατότητα αναπροσαρμογής των τιμών με υπουργική απόφαση. Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παραγράφου 2**, τροποποιείται η σχετική εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 27 Α του ν.3734/2009 ώστε να προσδιορίζονται επακριβώς τα κριτήρια βάσει των οποίων θα καθορίζονται οι τιμές.

Άρθρο 8: Έργα υποδομής σε γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας.

Με το άρθρο 8 προστίθεται περίπτωση γ) στις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 4015/2011 ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη ηλεκτρικού συστήματος σε αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας χωρίς τις προϋποθέσεις που τίθενται στον ν. 4015/2011.

Άρθρο 9: Όροι δόμησης για αιολικές εγκαταστάσεις.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2, αποσαφηνίζεται από πλευράς πολεοδομικής αδειοδότησης ο χειρισμός αιτημάτων παρέκκλισης καθ' ύψος για ανεμογεννήτριες. Με τις εν λόγω ρυθμίσεις αίρονται αμφισβητήσεις και επιτυγχάνεται ο ομοιόμορφος χειρισμός, εκ μέρους των αρμοδίων αρχών, αιτημάτων πολεοδομικής αδειοδότησης ανεμογεννητριών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

«Λοιπές διατάξεις»

Άρθρο 10: Σύνθεση και συγκρότηση επιτροπής καθορισμού λατομικών περιοχών

Η υφιστάμενη διατύπωση της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν. 1428/1984, όπως έχει τροποποιηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν.2115/1993, και της παραγράφου 2 του άρθρου 182 του ν.4001/2011, παρουσιάζει δυσχέρεια στην εφαρμογή της σε ορισμένες περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, η διάταξη προβλέπει τη συμμετοχή στην εν λόγω επιτροπή (καθορισμού λατομικών περιοχών) – μεταξύ άλλων- ενός εκπροσώπου των Τεχνικών Υπηρεσιών των Δήμων της οικείας Περιφερειακής Ενότητας, ειδικότητας τοπογράφου μηχανικού ή πολιτικού μηχανικού. Αυτό έχει προκαλέσει σύγχυση στα αρμόδια για τον ορισμό των συγκεκριμένων εκπροσώπων όργανα διότι, αφενός δεν προκύπτει από τις υπηρεσίες ποιών δήμων της οικείας Περιφερειακής Ενότητας θα προέρχεται ο εν λόγω υπάλληλος, αφετέρου δε διότι με το άρθρο 280 παράγραφος VII του ν.3852/2010 τα Τμήματα Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμων και Κοινοτήτων καταργήθηκαν, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 258 του ίδιου ως άνω νόμου το υπηρετούν κατά την 1.1.2010 μόνιμο και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό των καταργούμενων ως άνω υπηρεσιών των κρατικών περιφερειών, το οποίο κατείχε οργανικές ή προσωποπαγείς θέσεις κλάδων ή ειδικοτήτων τεχνικού ή γεωτεχνικού προσωπικού μετατάσσεται αυτοδικαίως σε υφιστάμενες ή ιδρυόμενες Τεχνικές Υπηρεσίες των δήμων της έδρας του αντίστοιχου νομού ή σε άλλους δήμους όπου λειτουργούσαν οι καταργούμενες ΤΥΔΚ, σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις αντίστοιχης κατηγορίας, κλάδου ή ειδικότητας.

Επιπλέον, η υποστελέχωση των ως άνω τεχνικών υπηρεσιών έχει ως αποτέλεσμα τη μη ύπαρξη των απαιτούμενων από την εν λόγω διάταξη ειδικοτήτων σε ορισμένες περιπτώσεις και, ως εκ τούτου, την αδυναμία εφαρμογής της. Η προτεινόμενη ρύθμιση παρέχει τη δυνατότητα στον αρμόδιο Περιφερειάρχη να ορίσει εκπρόσωπο προερχόμενο από την Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου της έδρας του οικείου νομού, κατά κύριο λόγο, και, σε περίπτωση που δεν υφίσταται στην εν λόγω υπηρεσία

υπάλληλος της απαιτούμενης ειδικότητας, από την Τεχνική Υπηρεσία οποιουδήποτε άλλου Δήμου εντός των γεωγραφικών ορίων του Νομού.

Εξάλλου, η προτεινόμενη τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 182 του ν.4001/2011 αποσκοπεί στη διευκόλυνση ορισμού εκπροσώπων στην περίπτωση που οι Περιφερειακές Ενότητες δεν ταυτίζονται γεωγραφικά με τα όρια των νομών, αλλά προέκυψαν από την εδαφική διάσπαση των επιμέρους Νομών. Αυτό συμβαίνει στις νησιωτικές περιφέρειες, όπου πολλά νησιά αποτελούν ξεχωριστές Περιφερειακές Ενότητες εντός των γεωγραφικών ορίων του νομού. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο νομός ως γεωγραφική ενότητα εξακολουθεί να υφίσταται και δεν θα πρέπει να συγχέεται με την καταργηθείσα διοικητική ενότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Τέλος, με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται και ο ορισμός αναπληρωματικών μελών, καθώς η ισχύουσα διάταξη κάνει λόγο μόνο για τακτικά μέλη της επιτροπής καθορισμού λατομικών περιοχών. Κρίνεται σκόπιμη η ρητή πρόβλεψη στο νόμο να ορίζονται και αναπληρωματικά μέλη για λόγους ευχερέστερης λειτουργίας των επιτροπών καθορισμού λατομικών περιοχών.

Άρθρο 11: Τροποποίηση του άρθρου 3 του Ν. 1428/84

Με την προτεινόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα καθορισμού λατομικών περιοχών στα νησιά και στις παραμεθόριες περιοχές, σε περίπτωση που οι αποστάσεις των περιοχών αυτών από υφιστάμενους οικισμούς είναι μικρότερη των χιλίων (1000) μέτρων και συνεπώς αυτές, ακόμη κι αν πληρούν τα υπόλοιπα κριτήρια καθορισμού, δεν θα μπορούσαν να καθοριστούν με βάση την ισχύουσα νομοθεσία (άρθρο 3 του Ν.1428/1984). Πράγματι στις περιπτώσεις κυρίως της νησιωτικής Ελλάδος όπου η στενότητα των χώρων αλλά και η τουριστική δραστηριότητα δεν παρέχουν ή περιορίζουν τη δυνατότητα να αφιέται ζώνη προστασίας γύρω από τις λατομικές περιοχές αλλά και σε περιπτώσεις παραμεθορίων περιοχών όπου υφίσταται ανάγκη απρόσκοπτης προμήθειας αδρανών υλικών για την ομαλή λειτουργία της αγοράς αλλά και την εκτέλεση των δημοσίων έργων εθνικού ή περιφερειακού χαρακτήρα, κρίνεται σκόπιμος ο περιορισμός της ζώνης προστασίας. Για τον καθορισμό του εύρους της απαγόρευσης συνεκτιμώνται διάφοροι παράγοντες που σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά του πετρώματος, τη γεωμορφολογία του εδάφους, την ασφάλεια εργαζομένων και περιοίκων αλλά και την προστασία του περιβάλλοντος. Εντούτοις, για λόγους ασφαλείας το εύρος αυτό της απαγόρευσης δόμησης αλλά και οι αποστάσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 85 του Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών εργασιών (από δρόμους, πυλώνες ηλεκτρικού ρεύματος κλπ) δεν μπορεί να είναι κάτω από τις προβλεπόμενες από τον συγκεκριμένο Κανονισμό.

Η προτεινόμενη διάταξη εξυπηρετεί γενικότερα την ολοκλήρωση του συστήματος καθορισμού των λατομικών περιοχών η οποία είναι ύψιστης σημασίας για την υλοποίηση της επιταγής για χωροταξική διάρθρωση των εξορυκτικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με το ισχύον γενικό και τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης της Χώρας, καθ' ότι μόνο κατ' εξαίρεση και σε συγκεκριμένες περιπτώσεις είναι επιτρεπτή η εκμετάλλευση λατομείων αδρανών υλικών εκτός λατομικών περιοχών (ν. 1428/84, ν. 2115/93). Συνεπώς, εφόσον η Διοίκηση αποστερηθεί της δυνατότητας να καθορίσει λατομικές περιοχές, θα καταστεί

επιτρεπτή η εκμετάλλευση λατομείων αδρανών υλικών εκτός λατομικών περιοχών και, άρα, θα καταστρατηγηθεί το πνεύμα του νομοθέτη, που ήταν η συγκέντρωση της λατομικής δραστηριότητας σε κατάλληλα επιλεγμένες περιοχές, με κριτήρια καταλληλότητας του πετρώματος, ασφαλούς και ορθολογικής λειτουργίας, ορθολογικής κατανομής ως προς τα . κέντρα κατανάλωσης αλλά και περιορισμού της περιβαλλοντικής επίπτωσης.

Άρθρο 12: Ρύθμιση μεταλλευτικών και λατομικών θεμάτων

Με την παράγραφο 1 προβλέπεται η μεταφορά της αρμοδιότητας για την εκμίσθωση λατομείων επί ακινήτων, των οποίων η διαχείριση ανήκει στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στον οικείο Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Με την παράγραφο 2 επαναλαμβάνεται η διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 63 του ν. 4042/2012 (ΦΕΚ Α' 24), η οποία αντικατέστησε την παράγραφο 2 του άρθρου 84 του ν.δ. 210/1973 (περί Μεταλλευτικού Κώδικος, ΦΕΚ Α' 277), και επιπλέον αφενός αποσαφηνίζεται ο ανταποδοτικός χαρακτήρας του αποδιδόμενου ποσού με την έκδοση ΚΥΑ, η οποία θα συνδέει έκαστο δημόσιο μεταλλευτικό χώρο με τους Δήμους, εντός των ορίων των οποίων αναπτύσσεται η μεταλλευτική δραστηριότητά του, και αφετέρου εξασφαλίζεται η δίκαιη κατανομή των αποδιδόμενων ποσών στους Δήμους που επηρεάζονται περισσότερο από τη μεταλλευτική δραστηριότητα. Επιπροσθέτως με το δεύτερο εδάφιο αποσαφηνίζεται η δυνατή τεχνική εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, ήτοι προσδιορίζεται για κάθε έτος ο χρόνος έκδοσης της απόφασης διάθεσης του ποσοστού στους Δήμους και το ακριβές περιεχόμενο αυτής, προκειμένου να διευκρινιστεί η απολογιστική της βάση, καθώς αφορά τα μισθώματα που εισπράχθηκαν βάσει των συμβατικών υποχρεώσεων των μισθωτών για το προηγούμενο έτος.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται το άρθρο 176 του ν.δ. 210/1973, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 63 του ν. 4042/2012, ως εξής: Με το πρώτο εδάφιο διασαφηνίζεται ο χρόνος επιβολής του τέλους, σε συνδυασμό με την παράγραφο 4 του άρθρου 63 του ν. 4042/2012. Με το δεύτερο εδάφιο εξασφαλίζεται ικανό ανταποδοτικό αντισταθμιστικό όφελος στην τοπική κοινωνία από τις μεταλλευτικές δραστηριότητες και στις παραχωρήσεις μεταλλείων, κατ' αντιστοιχία με τα ισχύοντα για τους Δημόσιους Μεταλλευτικούς χώρους, σε εναρμόνιση με την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2 του Μεταλλευτικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 63 του ν. 4042/2012. Με το τρίτο εδάφιο εξαιρούνται από τη ρύθμιση της επιβολής τέλους τα «εξηρημένα υπέρ του Δημοσίου» μεταλλευτικά ορυκτά, σε εναρμόνιση με την παράγραφο 5 του άρθρου 84 του ν.δ. 210/1973

Με την παράγραφο 4 προσδιορίζεται το χρονικό διάστημα βεβαίωσης και είσπραξης των μισθωμάτων και τελών για την διάθεση για πρώτη φορά των αντίστοιχων ποσοστών στους οικείους Δήμους, σε εναρμόνιση με την παράγραφο 4 του άρθρου 63 του ν. 4042/2012.

Με την παράγραφο 5 εξειδικεύεται ο τρόπος και τα κριτήρια υπολογισμού ή μεταβολής των μισθωμάτων έως του ανώτατου θεμιτού μισθώματος με αντικειμενικό και διαφανή τρόπο, έτσι ώστε οι επενδυτές να γνωρίζουν εκ των προτέρων όλα τα οικονομικά δεδομένα και να μην τίθεται σε επισφάλεια η βιωσιμότητα των δραστηριοτήτων αξιοποίησης των ορυκτών πρώτων υλών.

Η παράγραφος 6, η οποία αφορά στην αναπροσαρμογή του τέλους που συνοδεύει την αίτηση για ΑΜΕ, είναι επιβεβλημένη διότι η τελευταία αναπροσαρμογή του τέλους αυτού έλαβε χώρα το έτος 1997. Επίσης προβλέπεται η δυνατότητα αναπροσαρμογής αυτού του τέλους ανά τριετία και ρυθμίζεται ο τρόπος αντιμετώπισης των εκκρεμών αιτήσεων σε σχέση με αυτό το τέλος.

Άρθρο 13: Ρύθμιση Θεμάτων Ναξίας Σμύριδας

Με την προτεινόμενη διάταξη, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν τους όρους πώλησης της Ναξίας σμύριδας και τον τρόπο μεταφοράς των εξορυγμένων ποσοτήτων σμύριδας από τους χώρους συγκέντρωσής τους στις αποθήκες του Δημοσίου στη Νήσο Νάξο. Ειδικότερα:

1. Το θεσμικό πλαίσιο που αφορά στους όρους πωλήσεως της Ναξίας Σμύριδας, καθορίζεται καταρχάς στο Κεφ. Ε΄ του Π.Δ. «Περί Κωδικοποιήσεως των κειμένων διατάξεων «περί Ναξίας Σμύριδος» (ΦΕΚ 408/Α/17.9.1935) το οποίο αναδημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 429/Α/28.9.1935. Επίσης, μια σειρά από άλλες διατάξεις συμπληρώνουν το πλαίσιο αυτό. Συγκεκριμένα:

α) Το Βασιλικό Διάταγμα «Περί των όρων Πωλήσεων της Ναξίας Σμύριδος» (ΦΕΚ 148/Α/4.6.1953)

β) Το Βασιλικό Διάταγμα «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 27.5.1953 Β. Διατάγματος «περί των όρων πωλήσεως της Ναξίας Σμύριδος» (ΦΕΚ 119/Α/11.6.1954)

γ) Το Βασιλικό Διάταγμα «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 29.5.1954 Β.Δ. «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 27.5.1953 Β.Δ. «περί όπως πωλήσεως της Ναξίας σμύριδος» (ΦΕΚ 79/Α/2.3.1956)

δ) Τη με αρ. πρωτ.: Φ36.1/57/10032 Απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας «Καθορισμός τιμών πώλησης της Ναξίας σμύριδας» (ΦΕΚ 497/Β/16.8.1985).

Ιδιαίτερα σημειώνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 35 του Π.Δ. «Περί Κωδικοποιήσεως των κειμένων διατάξεων «Περί Ναξίας Σμύριδος» (ΦΕΚ 408/Α/17.9.1935), μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι:

«Πρόσωπα δικαιούμενα εις αγοράν Ναξίας Σμύριδας εισίν αποκλειστικώς και μόνον αντιπρόσωποι, ενεργούντες επ' ονόματι και δια λογαριασμόν ανεγνωρισμένων οίκων βιομηχανικής κατεργασίας, ή χρησιμοποιήσεως σμύριδος της ημεδαπής ή αλλοδαπής, ή απ' ευθείας οι οίκοι ούτοι».

Συνοπτικά, η ανάγκη εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου κρίνεται απαραίτητη, καθώς το σύνολο των διατάξεων αφορά μια περίοδο που η αξία της σμύριδας ήταν υψηλή, η χρήση της εκτεταμένη και η ανάγκη κρατικής προστασίας της απαραίτητη. Επίσης, από οικονομικής – διαχειριστικής σκοπιάς, σύμφωνα με το αρ. πρωτ.: Φ.13/34/17.2.2012 έγγραφο του Γραφείου Σμυριδωρυχείων Νάξου, έως τις 31/12/2011, στις αποθήκες σμύριδας του Δημοσίου στη Μουτσούνα Νάξου, καθώς και στις ενδιάμεσες αποθήκες, διατηρούνταν απόθεμα 160.969,823 τόνων. Συγκεκριμένα, η ποσότητα αυτή αναλύεται σε 35.978,21 τόνους σμύριδας Α' ποιότητας και σε 124.991,702 τόνους σμύριδας Β' ποιότητας, ενώ παράλληλα διατηρείται και πρόσθετο απόθεμα σμύριδας, μη κατάλληλων προδιαγραφών, (σκάρτης) της τάξης των 60.000 τόνων. Επίσης, το απόθεμα που υπήρχε στις αποθήκες την 31/12/2010, έφτανε συνολικά τους 155.000 τόνους. Με άλλα λόγια,

λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η ποσότητα σμύριδας που παραλήφθηκε από το Δημόσιο κατά το έτος 2011 ορίστηκε στους 6.000 τόνους με την με αρ. πρωτ.: Δ8/Δ/Φ.36.2/5023/785/6.5.2011 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, προκύπτει το συμπέρασμα ότι η μεταβολή των 6.000 τόνων που παρατηρείται στο απόθεμα σμύριδας από το 2010 στο 2011 ισούται με την ποσότητα που παραλήφθηκε κατά το έτος 2011.

Προς επίρρωση των παραπάνω, κατά την τελευταία δεκαετία έχουν πραγματοποιηθεί οι παρακάτω πωλήσεις σμύριδας:

Έτος	Πωλήσεις σμύριδας (σε τόνους)	Έτος	Πωλήσεις σμύριδας (σε τόνους)
2000	1655	2006	22
2001	2300	2007	525
2002	1050	2008	0
2003	600	2009	1700
2004	75	2010	0
2005	20	2011	20

Σήμερα, οι νέες συνθήκες επιτάσσουν μια πολιτική η οποία οφείλει να επανεξετάσει το εν λόγω πλαίσιο προκειμένου να διαμορφωθεί ένα πιο σύγχρονο και προσαρμοσμένο στα σημερινά πλέον δεδομένα (ύπαρξη μεγάλου αποθέματος στις αποθήκες σμύριδας, ζήτηση προϊόντος, δημοσιονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα κλπ), διότι το υφιστάμενο πλαίσιο περιορίζει την πώληση σμύριδας σε πολύ συγκεκριμένους αγοραστές, οι οποίοι οφείλουν να πληρούν τις περιοριστικού χαρακτήρα προϋποθέσεις που θέτει η σχετική νομοθεσία.

Καταλήγοντας λοιπόν και λαμβάνοντας υπόψη:

α) το μεγάλο απόθεμα σμύριδας που έχει συγκεντρωθεί στις αποθήκες του Δημοσίου,

β) Την ανάγκη εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου, καθώς τίθενται αυστηροί περιορισμοί σε θέματα πωλήσεως σμύριδας, προσαρμοσμένοι στις ανάγκες της περιόδου κατά την οποία και η αξία της ήταν υψηλή, η χρήση της εκτεταμένη και γι' αυτό το λόγο το προϊόν καθεαυτό έχρηζε προνομιακής κρατικής αντιμετώπισης.

γ) το ενδιαφέρον που έχει παρουσιαστεί για αγορά Ναξίας Σμύριδας σήμερα, μέσω σχετικών αιτήσεων ιδιωτών και εταιρειών,

δ) το δημοσιονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα,

κρίνεται σκόπιμη η επαναδιαμόρφωση του πλαισίου που αφορά στην πώληση της Ναξίας σμύριδας με την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση, καθώς με αυτή θα υπάρξουν πολύπλευρες ωφέλειες, δημοσιονομικής/fiscal (είσπραξη εσόδων από τις πωλήσεις), οργανωτικής/organizational (εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας) και εφοδιαστικής/logistics (μείωση αποθέματος Σμύριδας που διατηρείται στις αποθήκες Νάξου) φύσεως.

Η ρύθμιση της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου, αποτελεί στην ουσία τη διαδικασία που διαχρονικά εφαρμόζεται για τη μεταφορά των εξορυγμένων ποσοτήτων σμύριδας από τους χώρους συγκέντρωσής τους προς τις αποθήκες του Δημοσίου στη Νήσο Νάξο και αποσκοπεί σε μια ξεκάθαρη διατύπωση της διαδικασίας αυτής, καθώς στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο είναι περιγραφική και τεκμαιρόμενη από συνδυασμό διατάξεων.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι ποσά που προκύπτουν από πωλήσεις σμύριδας κάθε έτους αποτελούν έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού

Άρθρο 14

Με την διάταξη του άρθρου 14 επιχειρείται να διευκολυνθεί η υλοποίηση των έργων με δικαιούχους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού, στο πλαίσιο των δράσεων του ΥΠΕΚΑ «Πρόγραμμα Εξοικονομώ», λόγω των δυσκολιών χρηματοδότησης που αντιμετωπίζουν οι εν λόγω φορείς εξαιτίας της υφιστάμενης δυσχερούς οικονομικής κατάστασης.

Άρθρο 15: Άδειες εκσκαφής σε αστικό περιβάλλον για έργα κατασκευής και συντήρησης υποδομών φυσικού αερίου

1. Με το άρθρο 15 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στις άδειες εκσκαφής σε αστικό περιβάλλον για έργα κατασκευής και συντήρησης υποδομών φυσικού αερίου καθώς και υπογείων δικτύων διανομής θερμότητας

Σύμφωνα με το άρθρο 7§3 Ν. 2364/1995, για την εκτέλεση των έργων εγκατάστασης υπογείων δικτύων διανομής φυσικού αερίου από τις εταιρείες ΔΕΠΑ Α.Ε. και ΕΠΑ Α.Ε. δεν απαιτείται η έκδοση οποιασδήποτε άδειας από οποιαδήποτε δημόσια, δημοτική, νομαρχιακή ή κοινοτική αρχή ή από οποιονδήποτε άλλο φορέα και δεν καταβάλλεται τέλος χρήσεων οδών ή οποιοδήποτε άλλο τέλος ή εισφορά. Σύμφωνα με το ως άνω άρθρο οι εταιρείες ΔΕΠΑ Α.Ε. και ΕΠΑ Α.Ε. υποχρεούνται εξήντα (60) ημέρες πριν την έναρξη εκτελέσεως των εργασιών εγκατάστασης δικτύων διανομής να υποβάλλουν τα σχέδια των δικτύων μαζί με το υπόμνημα που περιέχει το πρόγραμμα των έργων προς τους φορείς που ορίζονται στο νόμο. Ο νόμος εξαιρεί ρητά από την υποχρέωση αυτή τα έργα παροχετεύσεων, για τα οποία δεν υφίσταται καμία απολύτως υποχρέωση προηγούμενης άδειας ή γνωστοποίησης. Με τις μεταγενέστερες όμως διατάξεις του άρθρου 47§3 Ν. 2696/1999 και του άρθρου 7§7 Ν. 3481/2006, οι οποίες καίτοι δεν κατήργησαν ρητά την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 7§3 Ν. 2364/1995, οι εταιρείες ΔΕΠΑ ΑΕ και ΕΠΑ ΑΕ υποχρεώθηκαν σε έκδοση άδειας εκτέλεσης εργασιών για οποιαδήποτε εργασία που συνεπάγεται την τομή οδοστρώματος ή πεζοδρομίου ή πλατείας ή κοινόχρηστων χώρων γενικά.

Με την προτεινόμενη προσθήκη στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 του Ν. 2696/1999 αποσαφηνίζεται το ανωτέρω θέμα της λήψης αδειών που χορηγούν οι αρμόδιες για τη συντήρηση οδών υπηρεσίες κατά την εκτέλεση έργων αερίου. Ειδικότερα προτείνεται η προσθήκη διάταξης η οποία εξαιρεί ρητά τους φορείς που εκτελούν έργα φυσικού αερίου από την υποχρέωση αδειοδότησης προκειμένου να διευκολύνεται η πρόσβαση των φορέων κατασκευής δικτύων και άλλων εγκαταστάσεων φυσικού αερίου και να αποφευχθούν ερμηνευτικά προβλήματα ως προς το σημείο αυτό, που παρουσιάστηκαν πρόσφατα από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

2. Στο άρθρο 7 του Ν. 2364/1995 ορίζεται ότι «η ΔΕΠΑ ΑΕ, οι ΕΔΑ και οι ΕΠΑ για την εγκατάσταση υπογείων δικτύων διανομής φυσικού αερίου [...] δύνανται να χρησιμοποιούν οδούς, πλατείες, πεζοδρόμια, ερείσματα και γενικά κοινόχρηστους

χώρους, καθώς και το υπέδαφος όλων των παραπάνω. Για τα ανωτέρω εκτελούμενα έργα και για τη διαρκή ή πρόσκαιρη χρήση που αναφέρεται παραπάνω: α) δεν απαιτείται έκδοση οποιασδήποτε άδειας από οποιαδήποτε δημόσια, δημοτική, νομαρχιακή ή κοινοτική αρχή ή από οποιονδήποτε φορέα και β) δεν καταβάλλεται τέλος χρήσεως οδών, πεζοδρομίων, πλατειών και λοιπών κοινοχρήστων χώρων ή οποιοδήποτε άλλο τέλος ή εισφορά υπέρ οποιουδήποτε».

Το άρθρο 13 του Β.Δ. της 24-9/20-10-1958 όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 3 του Ν. 1080/1980 (τέλος χρήσεως πεζοδρομίων, πλατειών και λοιπών κοινοχρήστων χώρων) προβλέπει ως εξής «1. Επιτρέπεται ή, υπέρ δήμου ή κοινότητας, επιβολή τέλους εις βάρος των χρησιμοποιούντων διαρκώς ή προσωρινώς πεζοδρόμια, οδούς, πλατείες και εν γένει κοινοχρήστους χώρους και το υπέδαφος αυτών. 2. ... 9. 9. Δεν υπόκεινται εις το τέλος του παρόντος άρθρου οι χρησιμοποιούντες κοινοχρήστους χώρους δήμων και κοινοτήτων ή το υπέδαφος αυτών δυνάμει ειδικής διατάξεως νόμου ή συμβάσεως μετά του δημοσίου κυρωθείσης δια νόμου, εις εκτέλεσιν των οποίων γίνεται χρήσις των ως άνω δημοτικών και κοινοτικών χώρων, εφ' όσον υπό των διατάξεων τούτων προβλέπεται απαλλαγή εκ του τέλους τούτου».

Οι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 1080/1980 το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 13 του Β.Δ. της 24-9/20-10-1958, ερμηνεύτηκαν από τις αρμόδιες δημοτικές αρχές έτσι ώστε να απαιτείται και από τις εταιρείες ΔΕΠΑ ΑΕ και ΕΠΑ ΑΕ η καταβολή τέλους χρήσης υπεδάφους ή και διέλευσης εντός των κοινοχρήστων γενικά χώρων των Δήμων διότι θεωρούν ότι οι διατάξεις του Ν. 2364/1995 δεν εξαιρούν τις εταιρείες διανομής αερίου από την καταβολή τέλους για τη χρήση του υπεδάφους των δήμων.

Με την προτεινόμενη προσθήκη στο άρθρο 3 του Ν. 1080/1980 αποσαφηνίζονται τα θέματα που αφορούν στην καταβολή τέλους λόγω χρήσης υπεδάφους και διέλευσης υπογείων δικτύων φυσικού αερίου εντός των κοινοχρήστων χώρων των Δήμων, με τη ρητή εξαίρεση των φορέων που εκτελούν έργα φυσικού αερίου από την υποχρέωση καταβολής τέλους διέλευσης ή τέλους χρήσης υπεδάφους ή τέλους κατάληψης λόγω της μόνιμης εγκατάστασης των αγωγών αερίου προκειμένου να διευκολύνεται η πρόσβαση των φορέων κατασκευής δικτύων και άλλων εγκαταστάσεων φυσικού αερίου και να αποφευχθούν ερμηνευτικά προβλήματα ως προς το σημείο αυτό, που παρουσιάστηκαν πρόσφατα από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Σημειώνεται άλλωστε ότι ο Ν. 2364/1995 προβλέπει ρητά την καταβολή ειδικού τέλους από τις ΕΠΑ και τη ΔΕΠΑ υπέρ των Δήμων. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν. 2364/1995 η Δ.Ε.Π.Α. Α.Ε. υποχρεούται να καταβάλει ετησίως στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι οποίοι βρίσκονται στα γεωγραφικά όρια της δραστηριότητας των Ε.Π.Α., ειδικό τέλος που θα είναι ίσο με το 10% της αξίας του μερίσματος των Ε.Π.Α. προς τη Δ.Ε.Π.Α. όπως αυτό εμφανίζεται στον ετήσιο εγκεκριμένο ισολογισμό τους. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης καθορίζεται η διαδικασία και οι όροι απόδοσης του ειδικού τέλους στους δικαιούχους Ο.Τ.Α. και η κατανομή του ανάλογα με τη συμμετοχή καθενός Ο.Τ.Α. στην πραγματοποιούμενη κατανάλωση φυσικού αερίου. Κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου αυτού, με την υπ' αριθ. ΥΑ Δ1///2009 (ΥΑ Δ1/Α/18823 ΦΕΚ Β 1893 2009) ρυθμίστηκαν η διαδικασία και οι όροι απόδοσης του ειδικού τέλους του άρθρου παρ. 1 του Ν. 2364/1995 στους ΟΤΑ.

Άρθρο 16

Με την εν λόγω διάταξη παρέχεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τον προσδιορισμό των Περιφερειών, Περιφερειακών Ενοτήτων, Δήμων, Δημοτικών Ενοτήτων, Δημοτικών ή Τοπικών Κοινοτήτων ή οικισμών, εντός των οποίων είναι υποχρεωτική η εγκατάσταση δικτύου αερίων καυσίμων για κάθε νέα οικοδομή. Ο εν λόγω προσδιορισμός έως τώρα γίνεται με τυπικό νόμο. Με τον τρόπο αυτό καθίσταται ορθολογικότερο το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο και λαμβάνονται αποτελεσματικότερα υπ' όψιν ο βαθμός διείσδυσης των αερίων καυσίμων στο ενεργειακό μείγμα των οικείων Περιφερειών και η σχεδιαζόμενη ανάπτυξη και επέκταση των δικτύων διανομής.

Άρθρο 17: Τροποποιήσεις διατάξεων του ν. 4001/2011

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 τροποποιείται το άρθρο 6 του ν.4001/2011. Με την ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 6 του ν.4001/2011 προβλέπεται η προσάρτηση αυτούσιου του προϋπολογισμού της Αρχής στον προϋπολογισμό του ΥΠΕΚΑ, ενώ η εκτέλεσή του παρακολουθείται από την Επιτροπή Απολογισμού και Γενικού Ισολογισμού του Κράτους, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής. Με το εδάφιο που προστίθεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 δίδεται η δυνατότητα στη ΡΑΕ, με αιτιολογημένη απόφασή της, να προβαίνει σε μεταφορά κονδυλίων μεταξύ λογιστικών κωδικών του κατά τα ως άνω εγκεκριμένου από τη Βουλή προϋπολογισμού, όταν ανάγκες απρόβλεπτες κατά την κατάρτισή του το υπαγορεύουν, με την υποχρέωση όμως να διατηρείται το συνολικό ύψος του προϋπολογισμού που έχει εγκριθεί, και κατά τούτο, χωρίς να φαλκιδεύεται ο ρόλος του Κοινοβουλίου ως «εγγυητή». Η ευελιξία αυτή είναι αναγκαία και σύμφωνη με το Κοινοτικό Δίκαιο, αφού εκεί διατυπώνεται ρητά ότι μόνη η Ρυθμιστική Αρχή είναι αυτή που μπορεί να αποφασίζει πώς θα δαπανηθούν οι πόροι οι οποίοι προβλέπονται στον προϋπολογισμό της (βλ. "Interpretative Note on Directive 2009/72/EC concerning common rules for the internal market in electricity and Directive 2009/73/EC concerning common rules for the internal market in natural gas - The Regulatory Authorities" σημείο 2.2.3., σελ. 9, όπου αναφέρεται ότι "only the NRA can decide on how the allocated budget is spent").

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 τροποποιείται το άρθρο 9 και αποσαφηνίζεται η ήδη υφιστάμενη πρόβλεψη περί σύστασης ομάδων και επιτροπών στη ΡΑΕ και συμμετοχής σε αυτές (και) τρίτων προσώπων που δεν σχετίζονται με σχέση εργασίας ή έμμισθη εντολή με τη ΡΑΕ, χωρίς να απαιτείται κάποια άλλη διαδικασία πέραν αυτής της έκδοσης και δημοσίευσης της απόφασης της Αρχής σε ΦΕΚ.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν.4001/2011 και επιδιώκεται η αποσαφήνιση της ήδη υφιστάμενης υποχρέωσης της ΡΑΕ ως προς την κάλυψη του συνόλου των προβλεπόμενων για εργοδότη και εργαζόμενο ασφαλιστικών και ιατροφαρμακευτικών εισφορών των Μελών της, με δαπάνη που επιβαρύνει αποκλειστικά το δικό της προϋπολογισμό, σε όποιο ασφαλιστικό φορέα και εάν ανήκουν τα Μέλη αυτά.

Με την παράγραφο 4 προστίθεται τρίτο εδάφιο στην παράγραφο 6 του άρθρου 10 του ν. 4001/2011. Καθώς ήδη με τη διάταξη της παραγράφου 7 του Νόμου

4001/2011, η οποία ισχύει από τον ιδρυτικό νόμο της ΠΑΕ (2773/1999), αίρονται τα τυχόν αντικίνητρα για την προσέλκυση ικανών στελεχών του δημοσίου τομέα, τα οποία θα επιθυμούσαν το διορισμό τους ως μέλη της Π.Α.Ε., αλλά θα είχαν επιφυλάξεις για την εξέλιξή τους στο φορέα προέλευσής τους μετά τη λήξη της θητείας τους στη ΠΑΕ, με την προσθήκη της προτεινόμενης διάταξης, επεκτείνεται η διασφάλιση των εν λόγω στελεχών του δημοσίου και στη διατήρηση των οικονομικών τους απολαβών ως προς την οργανική θέση προέλευσής τους, ήδη από τη στιγμή διορισμού τους ως μελών της ΠΑΕ, χωρίς καμία επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, παρά μόνο σε βάρος του προϋπολογισμού της ΠΑΕ.

Με την παράγραφο 5 απλουστεύεται η διαδικασία εγκρίσεως του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της ΠΑΕ.

Με την παράγραφο 6 εισάγεται στον ν. 4001/2011 νέο άρθρο 58Α, με τις ρυθμίσεις του οποίου εντάσσεται στις Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας η παροχή ενέργειας με ειδικό τιμολόγιο σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα κοινωφελούς σκοπού, βάσει του άρθρου 140 παρ. 5 του ν. 4001/2011, με σκοπό την υποστήριξη φορέων κοινωφελούς χαρακτήρα που στηρίζουν ευάλωτους πελάτες και ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες (π.χ. παιδικά χωριά, δομές που παρέχουν συσσίτια και άλλες ανάλογες δράσεις).

Με την παράγραφο 7 προβλέπεται η αναλογική εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 63 του ν. 4001/2011 και σε περιπτώσεις απόκτησης συμμετοχής σε Ανεξάρτητο Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς Φυσικού Αερίου.

Με τις παραγράφους 8 και 9 αναδιατυπώνονται οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 63Ε και της παραγράφου 2 του άρθρου 106 του ν. 4001/2011 και απαλείφεται η απαίτηση ύπαρξης εξειδικευμένης εμπειρίας στον τομέα του φυσικού αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας για τα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου του ΔΕΣΦΑ ΑΕ και της ΑΔΜΗΕ ΑΕ. Η εν λόγω προϋπόθεση, η οποία περιελήφθη επιπροσθέτως των προβλεπόμενων στις Οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, αποδεικνύεται προβληματική στην εφαρμογή της, δεδομένου ότι οι υφιστάμενες διατάξεις δεν καθορίζουν το όργανο που είναι αρμόδιο ούτε τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για τη διαπίστωση της συνδρομής της. Περαιτέρω, από τις περιοριστικά καθοριζόμενες αρμοδιότητες και τον σαφή και συγκεκριμένο ρόλο του Εποπτικού Συμβουλίου των Ανεξάρτητων Διαχειριστών συστημάτων Μεταφοράς προκύπτει ότι η ύπαρξη εξειδικευμένης εμπειρίας στους τομείς του φυσικού αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας δεν είναι απαραίτητη για τα μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου, ιδίως μάλιστα εν όψει του γεγονότος ότι τέτοια προϋπόθεση δεν υφίσταται καν για τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου των εν λόγω Διαχειριστών, τα οποία είναι αρμόδια για την καθημερινή λειτουργία τους.

Με την παράγραφο 10 εναρμονίζεται πλήρως η διατύπωση της παραγράφου 6 του άρθρου 106 του ν. 4001/2011 με τις αντίστοιχες διατάξεις της Οδηγίας 2009/72/ΕΚ. ενώ παράλληλα καθίσταται ευχερέστερη η στελέχωση του Εποπτικού Οργάνου της ΑΔΜΗΕ ΑΕ.

Με την παράγραφο 11 προβλέπεται η Υπηρεσία Διακοπτόμενου Φορτίου.

Η διασφάλιση της αδιάλειπτης τροφοδοσίας του Διασυνδεδεμένου Συστήματος με ηλεκτρική ενέργεια αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της εύρυθμης λειτουργίας της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας.

Στο σύστημα ηλεκτροπαραγωγής στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα, σημειώθηκε ραγδαία διείσδυση των τεχνολογιών ΑΠΕ κυρίως αιολικών, φωτοβολταϊκών και μικρών υδροηλεκτρικών. Η συνολική εγκατεστημένη ισχύς των ΑΠΕ στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα έχει σήμερα υπερβεί τα 3.100 MW αναλυόμενη σε 1.450 MW αιολικών, 1.130 MW φωτοβολταϊκών, 220 MW μικρών υδροηλεκτρικών και 300 MW λοιπών τεχνολογιών.

Εξάλλου, η αυξητική τάση διείσδυσης των ΑΠΕ αναμένεται να συνεχιστεί και στο άμεσο μέλλον μεγαλώνοντας έτι περαιτέρω τη συμβολή του τομέα ΑΠΕ στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα.

Ωστόσο, παρά τα μεγάλα περιβαλλοντικά οφέλη που συνεπάγεται η μεγάλη διείσδυση των ΑΠΕ, ο στοχαστικός χαρακτήρας της παραγωγής τους καθιστά απαραίτητη τη σταδιακή αλλά συνεχή αλλαγή του ρόλου των συμβατικών μονάδων.

Ειδικότερα, ο προγραμματισμός και η λειτουργία των συμβατικών μονάδων σε πραγματικό χρόνο προσαρμόζεται όλο και περισσότερο στη λογική της κάλυψης των απότομων μεταβολών στην παραγωγή των μονάδων ΑΠΕ έτσι ώστε να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη τροφοδοσία των καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας.

Παράλληλα, η έλευση του φυσικού αερίου στη χώρα στα μέσα της δεκαετίας του 1990 σε συνδυασμό με την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην αρχή της δεκαετίας του 2000 οδήγησαν στην κατασκευή και λειτουργία μιας σειράς μονάδων ηλεκτροπαραγωγής με καύσιμο το φυσικό αέριο αρχικά από τη ΔΕΗ και στη συνέχεια από άλλους ανεξάρτητους παραγωγούς. Έτσι, στο παραδοσιακό μίγμα καυσίμων της ηλεκτροπαραγωγής προστέθηκε ένα νέο καύσιμο, το φυσικό αέριο, του οποίου η συμμετοχή στη συνολική ηλεκτροπαραγωγή της ηπειρωτικής χώρας ακολούθησε μια ιδιαίτερα αυξητική πορεία.

Σήμερα, η εγκατεστημένη ισχύς των μονάδων φυσικού αερίου ανέρχεται σε 4.500 MW το οποίο αποτελεί περίπου το 35% της συνολικής εγκατεστημένης ισχύος των συμβατικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής του Διασυνδεδεμένου Συστήματος. Εξάλλου η συμβολή του φυσικού αερίου στην συνολική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας του Διασυνδεδεμένου Συστήματος κατά το τελευταίο έτος ανήλθε σε περίπου 25%.

Ο υψηλός βαθμός βαρύτητας του φυσικού αερίου ως καυσίμου στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα αναμένεται να συνεχίσει τα επόμενα έτη.

Η χρήση του φυσικού αερίου στον τομέα ηλεκτροπαραγωγής στη χώρα μας είχε ως αποτέλεσμα την αποκομιδή σειράς οφελών όπως ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός του τομέα και η μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Ωστόσο η αδιάλειπτη τροφοδοσία της χώρας με φυσικού αερίου κατέστη ιδιαίτερα κρίσιμο ζήτημα τα τελευταία έτη καθώς και ενώ η εξάρτηση από το εν λόγω καύσιμο αυξήθηκε σημαντικά δεν έχουν ακόμη πραγματοποιηθεί όλες οι απαραίτητες επενδύσεις που θα απομάκρυναν στην πράξη κάθε ενδεχόμενο έλλειψης του καυσίμου.

Η απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας τόσο στη χώρα μας όσο και στις γειτονικές χώρες αλλά και η πολιτική της Ε.Ε. για τη δημιουργία και ολοκλήρωση της Εσωτερικής Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας είχε ως αποτέλεσμα την ανάδειξη του διασυνοριακού εμπορίου ως κύριας δραστηριότητας στον τομέα των αγορών ηλεκτρικής ενέργειας.

Η υιοθέτηση και η εφαρμογή ρυθμίσεων για την ομαλή διεξαγωγή του διασυνοριακού εμπορίου αποτελεί ζήτημα όλο και μεγαλύτερης σημασίας στο πλαίσιο της λειτουργίας των αγορών.

Η μεγιστοποίηση της εκμετάλλευσης της δυναμικότητας των διασυνδέσεων λόγω εμπορικών συναλλαγών στο πλαίσιο των απελευθερωμένων αγορών οδηγεί στη δημιουργία συνολικού οικονομικού οφέλους για τα συστήματα ηλεκτρικής ενέργειας θέτει όμως ζητήματα ασφαλείας του εφοδιασμού τους λόγω αυξημένης πιθανότητας απώλειας των διασυνδέσεων.

Ενδεικτικά, θα μπορούσε να αναφερθεί ότι στη χώρα μας είναι πιθανόν, μεταξύ των άλλων, να προκύψει πρόβλημα από τις βόρειες διασυνδέσεις όταν υπό καθεστώς πολύ μεγάλων εισαγωγών (άνω των ~1.400MW) και υψηλών φορτίων προκύψει απώλεια διασύνδεσης. Με μία διασύνδεση εκτός και ανεπάρκεια εφεδρειών θα μπορούσε να δημιουργηθεί πρόβλημα επάρκειας παραγωγής.

Συμπερασματικά, νέοι παράγοντες όπως η ραγδαία διείσδυση των ΑΠΕ η οποία αναμένεται να συνεχιστεί τουλάχιστον για το άμεσο μέλλον, η μεγάλη εξάρτηση του τομέα ηλεκτροπαραγωγής από το φυσικό αέριο, η οποία βαίνει αυξανόμενη και η ανάδειξη του διασυνοριακού εμπορίου ως κρίσιμης δραστηριότητας στη λειτουργία της απελευθερωμένης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας

κάνουν απαραίτητη τη διεύρυνση της χρήσης των εργαλείων που διαθέτει ο ΑΔΜΗΕ σύμφωνα με τον ΚΔΣ προς την κατεύθυνση της διασφάλισης του ενεργειακού εφοδιασμού των καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας του Διασυνδεδεμένου Συστήματος.

Η χρήση της Υπηρεσίας Διακοπτόμενου Φορτίου είναι ένα εργαλείο που χρησιμοποιείται από πολλούς ευρωπαϊούς διαχειριστές για την αντιμετώπιση κρίσεων στη διαθεσιμότητα ηλεκτρικής ενέργειας.

Η Υπηρεσία Διακοπτόμενου Φορτίου (ΥΔΦ) συνίσταται στη σύναψη σύμβασης μεταξύ του της ΑΔΜΗΕ ΑΕ και του αντισυμβαλλόμενου Καταναλωτών για τη δυνατότητα πρόσκαιρου περιορισμού από το Διαχειριστή της ενεργού ισχύος του Καταναλωτή μέχρι μια συμφωνηθείσα μέγιστη ισχύ. Μέσω της ΥΔΦ θα εξασφαλίζεται η δυνατότητα αντιμετώπισης ανεπάρκειας ηλεκτρικής ενέργειας. Η συμμετοχή των καταναλωτών προβλέπεται να γίνεται σε εθελοντική βάση, έναντι οικονομικού αντισταθμίσματος που θα κυμαίνεται ανάλογα με την προσφερόμενη προς διακοπή ισχύ, το χρόνο προειδοποίησης και τη διάρκεια της διακοπής.

Το σημερινό προφίλ της ηλεκτροπαραγωγής, όπως περιγράφηκε παραπάνω, καθιστά εξ ίσου σημαντική τη δυνατότητα περιορισμού από το Διαχειριστή της ενεργού ισχύος του Καταναλωτή για μικρό χρονικό διάστημα μετά από σύντομη

προειδοποίηση, όσο και τη δυνατότητα περιορισμού για μεγάλο χρονικό διάστημα μετά από έγκαιρη προειδοποίηση.

Οι πόροι για το οικονομικό αντιστάθμισμα της Υπηρεσίας Διακοπτόμενου Φορτίου θα προέρχονται από το Μεταβατικό Τέλος Ασφάλειας Εφοδιασμού, το οποίο θα βαρύνει όλη την παραγωγή ενέργειας στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα και το Δίκτυο και θα εφαρμόζεται επί των εσόδων των μονάδων παραγωγής. Η κατανομή του Μεταβατικού Τέλους οφείλει να ακολουθεί την «προβλεψιμότητα», «διαθεσιμότητα» και «ευελιξία» κάθε μορφής ηλεκτροπαραγωγής

Άρθρο 18: Θέματα Προσωπικού

Με την παράγραφο 1 παρατείνεται η προθεσμία, εντός της οποίας το προσωπικό που υπηρετεί στη Διεύθυνση Πληροφορικής της ΔΕΗ, καθώς και το προσωπικό της ΔΕΗ που είναι αποσπασμένο στον πρώην ΟΑΠ-ΔΕΗ, βάσει του άρθρου 34 παρ. 7 του ν. 2773/99 (Α' 286), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 26 παρ. 3 του ν. 2919/01 (Α' 128) και μεταφέρθηκε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΤΑΥΤΕΚΩ, μπορεί να μεταφερθεί στον ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ.

Με την παράγραφο 2 ρυθμίζονται θέματα υπηρεσιακής μετακίνησης του προσωπικού των τεχνικών κλάδων της ΔΕΗ ΑΕ και των θυγατρικών της, προκειμένου να αντιμετωπισθούν προβλήματα που επήλθαν στις υπηρεσιακές μετακινήσεις του προσωπικού των ΔΕΗ Α.Ε., ΑΔΜΗΕ Α.Ε., ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε. και ΔΕΗ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ Α.Ε. Ειδικότερα:

Με την υιοθέτηση των διατάξεων των ν. 2685/99 και 3833/2010, που αφορούν στις υπηρεσιακές μετακινήσεις των δημοσίων υπαλλήλων και ΟΤΑ εντός και εκτός της επικράτειας και την εφαρμογή τους στις υπηρεσιακές μετακινήσεις του προσωπικού των ως άνω εταιρειών, επήλθαν σοβαρότατα προβλήματα στην λειτουργία τους, στις δραστηριότητες της παραγωγής, μεταφοράς, διανομής και προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας με κίνδυνο την παύση της υποχρεωτικά αδιάλειπτης εκτέλεσης των σχετικών εργασιών.

Δεδομένης της φύσης του αντικείμενου των εν λόγω εταιρειών και λόγω της μεγάλης διασποράς των μονάδων και εγκαταστάσεων τους σε ολόκληρη την χώρα υποχρεούνται να είναι σε διαρκή ετοιμότητα ώστε να αποκαθιστούν χωρίς καθυστερήσεις τις βλάβες, προτού προκαλέσουν ανεπανόρθωτη ζημιά στις ως άνω δραστηριότητες. Για τους λόγους αυτούς, οι μετακινήσεις των εργαζομένων αποτελούν πάγια και διαρκή ανάγκη των εταιρειών, η πλειονότητα δε των μετακινήσεων αυτών γίνεται υπό αντίξοες πολλές φορές συνθήκες, σε αστικές αλλά και απομακρυσμένες περιοχές σε κάθε γωνία της Ελλάδας, λόγω του ανάγλυφου του εδάφους και της ύπαρξης μεγάλου νησιωτικού συμπλέγματος όπου υπάρχουν εγκαταστάσεις και εκτελούνται έργα.

Έπειτα από την εφαρμογή των προαναφερόμενων νόμων η αδυναμία συμμετοχής του έμπειρου και εξειδικευμένου προσωπικού της αποτελεί τροχοπέδη στη μέχρι σήμερα παροχή υψηλών υπηρεσιών που αφορά στην ασφάλεια του συνόλου του πληθυσμού της χώρας και κρίνεται σκόπιμη η νομοθετική ρύθμιση του ζητήματος.

Με την παράγραφο 3 ρυθμίζεται η δυνατότητα απόσπασης προσωπικού της ΔΕΗ στο ΤΑΥΤΕΚΩ και στον ΕΟΠΥΥ. Ειδικότερα: Με το ν. 4491/1966 «Περί ασφαλίσεως προσωπικού της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού» η ΔΕΗ ανέλαβε την κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της (άρθρο 1). Η θεσπισθείσα με τον ως άνω νόμο ασφάλιση περιλάμβανε τόσο την επικουρική όσο και την κύρια ασφάλιση, η οποία κάλυπτε τους Κλάδους Συντάξεων, Υγείας και Πρόνοιας - Αντίληψης (άρθρο 3) και για το σκοπό αυτό συστάθηκε «Υπηρεσία Ασφαλίσεως», η οποία ονομάστηκε Διεύθυνση Ασφάλισης Προσωπικού (ΔΑΠ/ΔΕΗ). Σύμφωνα με τις διατάξεις του ως άνω Νόμου στους ασφαλισμένους, τους συνταξιούχους, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους παρείχεται υγειονομική περίθαλψη (άρθρο 14). Για την παροχή υγειονομικής περίθαλψης (προληπτική υγειονομική περίθαλψη, παροχή ιατρικών φροντίδων και βοηθειών, παρακλινικές εξετάσεις κλπ) διατηρούνταν στην Υπηρεσία Ασφάλισης Ιατρεία και Ιατρικά Εργαστήρια στελεχωμένα με το απαραίτητο υγειονομικό προσωπικό. Στη συνέχεια ενόψει της υποχρεωτικής απελευθέρωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας σε εφαρμογή της Οδηγίας 1996/92 της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη μετατροπή της ΔΕΗ σε ανώνυμη εταιρεία, διαχωρίστηκε το διφυές νομικό πρόσωπο της ΔΕΗ αφενός σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που αναπτύσσει τη δραστηριότητα του στο χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας αφετέρου σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που εξακολουθεί να λειτουργεί ως ασφαλιστικός φορέας του προσωπικού της ΔΕΗ. Ως εκ τούτου με το άρθρο 34, του ν.2773/1999, ιδρύθηκε το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η.» (ΟΑΠ - ΔΕΗ), και ο οποίος, ως καθολικός διάδοχος της ΔΕΗ, ανέλαβε πλέον όλες τις λειτουργίες αυτής ως ασφαλιστικού φορέα του προσωπικού της.

Στο ως άνω άρθρο (παρ. 1) ορίστηκε ότι ο ΟΑΠ ΔΕΗ - μεταξύ άλλων - ασκεί την ασφάλιση υγείας και πρόνοιας των ασφαλισμένων του, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4491/1966 και του π.δ. 245/1975, όπως αυτές ισχύουν. Επιπλέον, όσον αφορά στο υπηρετούν, κατά ΤΠΥ έναρξη λειτουργίας του ΟΑΠ- ΔΕΗ, προσωπικό της ΔΕΗ στη Διεύθυνση Ασφάλισης Προσωπικού (ΔΑΠ/ΔΕΗ), με την παρ. 7 του άρθρου 34 του Ν. 2773/1999, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 26 του Ν.2919/2001, ορίστηκε η αυτοδίκαιη απόσπαση του στον ΟΑΠ ΔΕΗ, χωρίς χρονικό περιορισμό. Ακολούθως, με το Ν. 3655/08 (ΦΕΚ.58/3.4.08) (άρθρο 70) συστάθηκε Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ). Το εν λόγω Νομικό πρόσωπο (ΤΑΥΤΕΚΩ) συγκροτούσαν τρεις κλάδοι μεταξύ των οποίων, ο κλάδος υγείας, στον οποίο εντάχθηκε και ο κλάδος ασθένειας του ΟΑΠ - ΔΕΗ, ως Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΔΕΗ σκοπός του οποίου ήταν η χορήγηση παροχών υγείας στους ασφαλισμένους και τα μέλη των οικογενειών τους (άρθρο 71 του Νόμου). Επιπρόσθετα με το άρθρο 83 του ως άνω νόμου οριζόταν ότι, το ιατρικό και υγειονομικό προσωπικό της ΔΕΗ αποσπασμένο στον ΟΑΠ- ΔΕΗ, κατά το χρόνο ένταξης, εξακολουθεί να υπηρετεί με απόσπαση στο ΤΑΥΤΕΚΩ. Με το ν. 4052/2012 συνεστήθη το Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.), με σκοπό την παροχή μηνιαίας επικουρικής σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους εργαζόμενους στον ιδιωτικό, δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, στις τράπεζες και τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους. Σύμφωνα δε με το άρθρο 36 του ίδιου Νόμου, στο ΕΤΕΑ εντάχθηκε μεταξύ άλλων, και ο κλάδος ασφάλισης προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ,

ως προς τους κατ' επικουρική ασφάλιση ασφαλισμένους του. Περαιτέρω, με την παρ. 3 του άρθρου 46 του ίδιου νόμου προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ορίζεται το προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση ή διάθεση στους κλάδους ή τομείς των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) που εντάσσονται στο ΕΤΕΑ και το οποίο εξακολουθεί να υπηρετεί με απόσπαση ή διάθεση στο ΕΤΕΑ. Ακολουθώντας, με το ν. 3918/2011 συνεστήθη το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) και στο ν. 4075/2012 (άρθρο 42) ορίζεται ότι στον ΕΟΠΥΥ εντάσσονται οι υπηρεσίες και οι αρμοδιότητες ως προς την παροχή υπηρεσιών υγείας σε είδος του Κλάδου Υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΛΕΗ. Με το άρθρο 46 του ν. 4075/2012 (παρ. 5) προβλέπεται, μεταξύ άλλων ότι με Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ορίζεται το προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση ή διάθεση στο ΤΑΥΤΕΚΩ κατά την ημερομηνία ένταξης του κλάδου υγείας στον ΕΟΠΥΥ και το οποίο εξακολουθεί να υπηρετεί με απόσπαση ή διάθεση στον ΕΟΠΥΥ. Ακολουθώντας, με τις υπ. αριθ. πρ. Φ.90380/4254/546/19.02.2013 και υπ. αριθ. πρ. Φ.90380/16360/2175/19.2.13 ΚΥΑ Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Υγείας, αποφασίστηκε το Διοικητικό, Ιατρικό και Υγειονομικό αποσπασμένο προσωπικό της ΔΕΗ στο ΤΑΥΤΕΚΩ που θα συνεχίσει να υπηρετεί με απόσπαση στον ΕΟΠΥΥ. Δεδομένου ότι οι αυτοτελείς μονάδες υγείας θα εξυπηρετούν τόσο τους ασφαλισμένους της Επιχείρησης οι οποίοι σημειωτέον ξεπερνούν τους 80.000, καθώς επίσης και ασφαλισμένους του ΕΟΠΥΥ, οι οποίοι διαμένουν στην περιοχή που εδρεύουν οι μονάδες αυτές, στόχος της επιχείρησης αποτελεί η βέλτιστη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων της, μέσω της ενίσχυσης των υφιστάμενων μονάδων υγείας με προσωπικό αυτής ώστε να διασφαλισθεί η μελλοντική λειτουργία τους. Ήδη με το Ν. 3846/2010 (άρθρο 20, παρ.4) παρέχεται η δυνατότητα απόσπασης προσωπικού της ΔΕΗ Α.Ε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΤΑΥΤΕΚΩ, με έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης των Διοικητικών Συμβουλίων της ΔΕΗ και των Ασφαλιστικών Φορέων και υπό: τις ειδικότερες προϋποθέσεις που ορίζονται στην εν λόγω διάταξη.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 4 επιδιώκεται η δυνατότητα αποκατάστασης των ιδιαίτερα δυσμενών συνθηκών που προκλήθηκαν στη ΡΑΕ ένεκα της μη πρόσληψης των 14 ειδικών επιστημόνων της Αρχής, των οποίων τα ονόματα είχαν ήδη αναρτηθεί σε τελικό πίνακα αποτελεσμάτων του ΑΣΕΠ, πλην όμως της πρόσληψης των εν λόγω προσώπων προηγήθηκε ρύθμιση με την οποία «πάγωσαν» όλες οι εκκρεμείς διαδικασίες πρόσληψης (βλ. ν.3833/2010). Επιπρόσθετα, με το ν.2190/1994 τροποποιήθηκε η επί δεκαετίες ισχύουσα διαδικασία προσλήψεων, κατά τρόπο ώστε, η μη πλήρωση της θέσης από τον επιτυχόντα στη λίστα προσληπτέων, να συνεπάγεται και την αδυναμία κάλυψης της θέσης αυτής από τη λίστα αναπληρωματικών (δηλ. κατάργηση, συνολικά, της διαδικασίας αναπλήρωσης). Πλην όμως, δεδομένου ότι η προκήρυξη των εν λόγω θέσεων της ΡΑΕ έλαβε χώρα το 2008, ήτοι έχει παρέλθει, άνευ ουδεμίας υπαιτιότητας της Αρχής, πολύ πέραν του «ευλόγου» χρονικού διαστήματος, κατά τρόπο ώστε να είναι πολύ πιθανόν οι επιτυχόντες να μην διατηρούν πλέον το ενδιαφέρον τους για πρόσληψη, το γεγονός αυτό συνεπάγεται και την απώλεια των θέσεων αυτών. Δεδομένου ότι το κατεπείγον της στελέχωσης της ΡΑΕ είχε, ήδη από το Μάρτιο του 2011, αναγνωριστεί με την υπ'

αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.1/71/οικ.4573/01.03.2011 (ΦΕΚ 323/Β'/01.03.2011) κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών για τον καθορισμό των προτεραιοτήτων και των κριτηρίων κατανομής προσωπικού της Κυβέρνησης, με την οποία η ΡΑΕ συμπεριλήφθηκε στις προτεραιότητες κατανομής προσλήψεων, αλλά οι θέσεις αυτές τελικώς κατανεμήθηκαν στην Αρχή μόλις το Φεβρουάριο του 2013 με την υπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.1/207/4161/07.02.2013 Απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (ΦΕΚ Β' 349/19.2.2013), προκύπτει, συνεπώς, ότι εν τοις πράγμασι, δεν δόθηκε στην Αρχή η δυνατότητα που παρείχε η μεταβατική διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παρ. 17 του άρθρου 1 του ν.4038/2012 (ΦΕΚ Α' 14). Τέλος, επισημαίνεται ότι η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας είναι αυτοδύναμος οικονομικός οργανισμός, δεν επιχορηγείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και η οποιαδήποτε ενίσχυση του προσωπικού της δεν έχει επιπτώσεις στις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού. Εξάλλου τούτο επισημάνθηκε και στην υπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.1/207/4161/07.02.2013 Απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 5 επιδιώκεται η μελλοντική δυνατότητα ενδυνάμωσης της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας με το προσωπικό που είναι αναγκαίο για την αποτελεσματικότερη εκτέλεση του εξαιρετικά υψηλού, σε σημασία και όγκο, φορτίου αρμοδιοτήτων και εργασιών που έχουν ανατεθεί στην Αρχή με το ν.4001/2011.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 6 διατηρούνται στη ΡΑΕ είκοσι θέσεις εργασίας που καλύπτονται με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που έληξαν την 31-12-2012. Πέραν των παγίων και διαρκών αναγκών που δημιουργούνται στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας από την εφαρμογή της Τρίτης Ενεργειακής Δέσμης στην εσωτερική έννομη τάξη, επιπροσθέτως των τρεχουσών αρμοδιοτήτων της ΡΑΕ, οι διατάξεις του ν. 4001/2011 προβλέπουν για τη ΡΑΕ και μια μακρά σειρά από νέες εργασίες και ενέργειες νομοπαρασκευαστικού ιδίως, αλλά και κανονιστικού και αδειοδοτικού χαρακτήρα, με συγκεκριμένο αντικείμενο και διάρκεια, οι οποίες θα πρέπει να έχουν υλοποιηθεί έως και το τέλος του 2014, προκειμένου να ολοκληρωθεί με τον πλέον προσηκόντα τρόπο το πλαίσιο λειτουργίας: α) της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας (περιλαμβανομένων και των ΑΠΕ), και β) της αγοράς φυσικού αερίου. Οι εργασίες αυτές αφορούν ιδίως στη σύνταξη Κωδίκων και Κανονισμών, την αξιολόγηση και έκδοση Αδειών Διαχείρισης, τον καθορισμό αναλυτικών μεθοδολογιών, την πιστοποίηση των Διαχειριστών ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου κ.α. Ενόψει των αυξημένων αυτών απαιτήσεων και αναγκών για την προσαρμογή στις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες δεν δύναται να ικανοποιηθούν από το ελλιπέστατο μόνιμο ανθρώπινο δυναμικό της ΡΑΕ, θα πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ οι είκοσι (20) θέσεις εργασίας που έχουν ήδη συσταθεί, με την παράγραφο 10 του άρθρου 34 του ν. 3734/2003, και να καλυφθούν με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου διάρκειας δύο (2) ετών. Οι θέσεις αυτές θα πρέπει να καλυφθούν από άτομα συγκεκριμένων δεξιοτήτων και εξειδικευμένης εμπειρίας σε ενεργειακά θέματα, τα οποία θα επιλεγούν από τη ΡΑΕ με βάση τις ιδιαιτερότητες των αναγκών της. Εξαιτίας δε του γεγονότος ότι η ως άνω προσαρμογή απαιτείται να έχει ολοκληρωθεί το αργότερο έως και το τέλος του 2014, οπότε είναι απαραίτητο να έχουν τεθεί και οι βάσεις για τις δομικές αλλαγές στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, ενόψει της εφαρμογής των ρυθμίσεων του Ενιαίου Μοντέλου

Ευρωπαϊκής Αγοράς (Target Model), το δε χρονοδιάγραμμα υλοποίησης όπως έχει καταγραφεί από τη ΡΑΕ είναι ιδιαίτερα πειστικό, η διαδικασία πρόσληψης που θα ακολουθηθεί θα πρέπει να παρεκκλίνει από το γενικό κανόνα, ο οποίος είναι χρονοβόρος και δεν ικανοποιεί τις ως άνω απαιτήσεις. Οι δαπάνες που προκαλούνται από την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης βαρύνουν αποκλειστικά τον προϋπολογισμό της ΡΑΕ, ο οποίος δεν επιδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Άρθρο 19: Τροποποίηση των ν. 3054/2002 και 4123/2013

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 τροποποιούνται διατάξεις των ν. 3054/2002 (ΦΕΚ Α'230) και 4123/2013 (ΦΕΚ Α'43), και συγκεκριμένα:

Με την παράγραφο 1 τροποποιείται το άρθρο 3 του ν. 3054/2002 (ΦΕΚ Α'230), ώστε στην κατηγορία VI των πετρελαιοειδών προϊόντων να συμπεριληφθούν τα «Λιπαντικά». Η συγκεκριμένη τροποποίηση θα δώσει την δυνατότητα να προσμετράται το εν λόγω πετρελαιοειδές προϊόν στα αποθέματα έκτακτης ανάγκης, δεδομένης και της σημαντικότητας του στην λειτουργία μηχανών εσωτερικής καύσης και την συνεπακόλουθη επίπτωση στην οικονομία της χώρας εν γένει.

Με την παράγραφο 2 τροποποιείται ο ν. 3054/2002 όπως ισχύει και παρέχεται η δυνατότητα προμήθειας από τους πωλητές πετρελαίου θέρμανσης που δεν διαθέτουν αποθηκευτικούς χώρους πετρελαίου θέρμανσης και από εταιρείες εμπορίας με άδεια κατηγορίας Α', ώστε να διευκολύνονται και να επιτυγχάνουν πιο ανταγωνιστικές τιμές στην αγορά, καθώς και για να βοηθηθούν οι επιχειρήσεις τους στις δύσκολες συνθήκες της αγοράς.

Με την παράγραφο 3 τροποποιείται η περίπτωση ε της παραγράφου 1 του άρθρου 17 ώστε να εναρμονισθεί με τις τελευταίες τροποποιήσεις του νόμου από τους ν. 4093/2012 και 4111/2013.

Με την παράγραφο 4 συμπληρώνεται το άρθρο 8 του νόμου 4123/2013, μεταφέροντας την πρόβλεψη της Οδηγίας για δυνατότητα των ΚΦΔΑ ή των οικονομικών φορέων άλλων κρατών μελών, να μεταβιβάζουν υποχρεώσεις τήρησης αποθεμάτων έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται στην Οδηγία 2009/119/ΕΚ στον ΚΦΔΑ που προβλέπεται στο άρθρο 7 του ν.4123/2013, ή στους οικονομικούς φορείς στους οποίους επιβάλλονται υποχρεώσεις διατήρησης αποθεμάτων σύμφωνα με το άρθρο 19 του νόμου, προκειμένου η χώρα να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 3.

Τέλος, με την παράγραφο 5 τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 19 του ν. 4123/2013 (ΦΕΚ Α'43) ώστε να συμπεριληφθούν και τα προϊόντα της κατηγορίας III στη υποχρέωση των κατόχων άδειας διύλισης να διατηρούν το 1/3 συγκεκριμένων κατηγοριών καυσίμων ως αποθέματα έκτακτης ανάγκης, ώστε να υπάρξει περαιτέρω ευελιξία στους υπόχρεους και εύρυθμη λειτουργία της αγοράς καυσίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Τελικές, μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις

Άρθρο 20: Τελικές και μεταβατικές διατάξεις

Με την παράγραφο 1 γίνονται διορθώσεις σε λάθη που έγιναν εκ παραδρομής στο ν. 4152/2013.

Με την παράγραφο 2 διευκρινίζεται ότι η εγγυητική επιστολή συνυποβάλλεται στον διαχειριστή με την αποδοχή της Οριστικής Προσφοράς Σύνδεσης και όχι με τη χορήγηση της Προσφοράς.

Η διάταξη της παραγράφου 3 αφορά σε έργα για τα οποία το μεγαλύτερο μέρος της αδειοδοτικής διαδικασίας συμπεριλαμβανομένης της υπογραφής των συμβάσεων πώλησης και σύνδεσης πραγματοποιήθηκε πριν την ψήφιση του ν. 4093/2012, και για τα οποία, αν και τούτα είχαν ολοκληρωθεί κατασκευαστικά, καθυστέρησε η ενεργοποίηση της σύνδεσής τους λόγω της σώρευσης των έργων προς σύνδεση ως αποτέλεσμα των αλλαγών που επέφερε ο ανωτέρω νόμος, παρά το γεγονός ότι είχαν υποβληθεί δηλώσεις ετοιμότητας στον αρμόδιο διαχειριστή εντός του προβλεπόμενου 18/36μήνου. Κρίνεται επομένως αναγκαία η θέσπιση της εν λόγω ρύθμισης προκειμένου να διατηρηθούν για τα συγκεκριμένα έργα οι εγγυημένες τιμές όπως προκύπτουν βάσει του πίνακα του άρθρου 27Α του Ν. 3734/2009, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τον ν. 4093/2012

Με την παράγραφο 4 παρέχεται η δυνατότητα αναβίωσης αδειών εγκατάστασης έργων ΑΠΕ, που έχουν λήξει συμπεριλαμβανομένων τυχόν παρατάσεων που προέβλεπε το υφιστάμενο πλαίσιο. Δεδομένης της ρύθμισης της παραγράφου 10 του άρθρου 8 του ν.3468/2006, όπως τροποποιείται με το άρθρο 1 του παρόντος, που προβλέπει τη μη δυνατότητα έκδοσης άδειας εγκατάστασης για δεύτερη φορά για το ίδιο έργο, με τη θέσπιση της εν λόγω διάταξης δίνεται διέξοδος σε παραγωγούς οι οποίοι προσέβλεπαν στην έκδοση νέας άδειας εγκατάστασης για το ίδιο έργο και επιδιώκεται η υλοποίηση ώριμων έργων στη βάση νέου επιχειρηματικού πλάνου από τους κατόχους των εν λόγω αδειών.

Με την παράγραφο 5 και στο πλαίσιο της προσπάθειας υλοποίησης ώριμων έργων παρέχεται η δυνατότητα να υπαχθούν στις διατάξεις της παραγράφου 10 α του άρθρου 8 του ν.3468/2006, όπως τροποποιείται με το άρθρο 1 του παρόντος, φορείς έργων για τα οποία έχει ήδη ληφθεί παράταση άδειας εγκατάστασης στη βάση του προϋσχύοντος νομοθετικού πλαισίου.

Με την παράγραφο 6 διευκρινίζεται το θεσμικό πλαίσιο που θα εφαρμόζεται αναφορικά με τους ειδικούς όρους και περιορισμούς δόμησης καθώς και τις αποστάσεις από τα όρια οικισμών για την εγκατάσταση μικρών ανεμογεννητριών μέχρι την έκδοση της υπουργικής απόφασης της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του ν.2244/1994.

Με την παράγραφο 7 και όσον αφορά στην αδειοδότηση σταθμών μικρών ανεμογεννητριών αποσαφηνίζεται το θεσμικό πλαίσιο που θα εφαρμόζεται για σταθμούς για τους οποίους έχουν χορηγηθεί προσφορές σύνδεσης προ της έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, με το οποίο θεσπίζονται νέοι όροι και προϋποθέσεις για εγκατάσταση μικρών ανεμογεννητριών.

Σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 8, οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμούς ΣΗΘΥΑ που κάνουν χρήση φυσικού αερίου και διαθέτουν την παραγόμενη θερμική ενέργεια μέσω δικτύου τηλεθέρμανσης πόλεων δεν υπόκεινται στην υποχρέωση καταβολής έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης της υποπαραγράφου 1 της παραγράφου Ι.2. του άρθρου πρώτου του ν.4093/2012 καθώς η τηλεθέρμανση συμβάλλει σημαντικά στην εξοικονόμηση ενέργειας.

Με την παράγραφο 9 αποσαφηνίζεται ότι στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της υποπαραγράφου 1 της παραγράφου 1.2 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 εντάσσονται και οι αυτοπαραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή Σ.Η.Θ.Υ.Α.

Με την παράγραφο 10 παρέχεται η δυνατότητα στη ΡΑΕ να καθορίζει προσωρινά με απόφασή της, τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό του ανταλλάγματος που οφείλεται στους δικαιούχους που παρέχουν τις Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας που καθορίζονται με την υπ' αριθμόν ΠΔ5/ΗΛ/Φ1Β/12924/13.6.2007 (Β' 1040) απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, όπως ισχύει.

Παράγραφος 11: Σύμφωνα με την περίπτωση ζ' της παρ. 2 του άρθρου 129 του ν. 4001/2011 η ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε. οφείλει να συνάπτει συμβάσεις με τους κατόχους των αδειών για την έγχυση και απορρόφηση ενέργειας και την παροχή Επικουρικών Υπηρεσιών στο δίκτυο διανομής των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών και την αμοιβή των παραγωγών της ενέργειας αυτής, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στον Κώδικα Διαχείρισης Ηλεκτρικών Συστημάτων Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών. Επειδή η ΡΑΕ σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 130 του ν. 4001/2011, έχει θέσει σε δημόσια διαβούλευση στις 31.01.2013 τον Κώδικα Διαχείρισης των Ηλεκτρικών Συστημάτων των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών κρίνεται απαραίτητο, έως ότου ολοκληρωθεί η διαδικασία, να θεσμοθετηθεί μεταβατικό καθεστώς σύμφωνα με το οποίο θα συναφθούν οι σχετικές συμβάσεις μεταξύ ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε. παραγωγών και προμηθευτών στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά και οι οποίες θα ισχύουν για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιουλίου 2013 μέχρι τη δημοσίευση του Κώδικα Διαχείρισης Ηλεκτρικών Συστημάτων Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών.

Άρθρο 21: Καταργούμενες διατάξεις

Με την παράγραφο 1 καταργείται η παράγραφος 12 του άρθρου 39 του ν.4062/2012, με την οποία είχε θεσπιστεί η δυνατότητα προσαύξησης έως 10% των τιμών που κάθε φορά προβλέπονται για ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται μέσω φωτοβολταϊκών σταθμών υπό την προϋπόθεση ποσοστό τουλάχιστον 70% του κόστους του εξοπλισμού των εν λόγω σταθμών να προέρχεται από προϊόντα που παρήχθησαν σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου. Κρίνεται σκόπιμη η κατάργηση της εν λόγω διάταξης διότι εγείρεται ζήτημα περί συμβατότητας αυτής με συμφωνίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου – GATT - τη Συμφωνία για τις Επιδοτήσεις και τα Αντισταθμιστικά Μέτρα – SCM – καθώς και τη Συμφωνία των Επενδυτικών Μέτρων που σχετίζονται με το εμπόριο – TRIMs) λόγω διακριτικής μεταχείρισης προϊόντων που παράγονται εντός Ε.Ε.

Με την παράγραφο 2 καταργείται η εξουσιοδοτική διάταξη για έκδοση υπουργικής απόφασης για ρύθμιση θεμάτων σχετικά με την επιβολή της έκτακτης εισφοράς της υποπαραγράφου 1 της παραγράφου 1.2 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 καθώς δεν κρίνεται αναγκαία για την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης.

Με την παράγραφο 3 διαγράφεται η περίπτωση γ) των φωτοβολταϊκών του Ειδικού Προγράμματος από τον πίνακα της περίπτωσης β της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 3468/2006. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 του ν.3468/2006 (Α'129) προβλέπεται ότι με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε., καταρτίζεται Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων σε κτιριακές

εγκαταστάσεις και ιδίως σε στέγες και προσόψεις κτιρίων. Με την ίδια απόφαση, ρυθμίζονται, μεταξύ άλλων, και θέματα τιμολόγησης της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται στο πλαίσιο του Ειδικού Προγράμματος. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του ν.3851/2010, η οποία αντικατέστησε την περίπτωση β) της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν.3468/2006, περιλήφθηκε πίνακας τιμολόγησης ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμούς Α.Π.Ε. Ο εν λόγω πίνακας περιλαμβάνει συγκεντρωτικά τις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμούς Α.Π.Ε., πλην αυτών για τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς, των οποίων η τιμολόγηση της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας ρυθμίζεται βάσει του άρθρου 27 Α του ν.3734/2009, Α'8. Στον εν λόγω πίνακα περιλήφθηκε για πρώτη φορά σε νόμο η τιμή της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκά στο πλαίσιο του Ειδικού Προγράμματος, γεγονός που επέφερε σύγχυση καθώς, όπως προαναφέρθηκε, τα θέματα τιμολόγησης ρυθμίζονται με υπουργική απόφαση. Επισημαίνεται, ότι η ένταξη της ανωτέρω περίπτωσης στον πίνακα του άρθρου 13 του ν.3468/2006 δεν επέφερε μεταβολή της ισχύουσας, βάσει του Ειδικού Προγράμματος, τιμής – εξακολούθησε να είναι σε ισχύ η τιμή των 0,55€/KWh. Από αυτό, μπορεί να συναχθεί ότι η ένταξη της τιμής της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας στο πλαίσιο του Ειδικού Προγράμματος στον ανωτέρω πίνακα επιβεβαίωσε απλώς την τιμή που ίσχυε κατά τον χρόνο της εν λόγω ένταξης (θέσης σε ισχύ του νόμου). Με την προτεινόμενη ρύθμιση, για λόγους σαφήνειας και ασφάλειας δικαίου, καταργείται η περίπτωση γ' του πίνακα της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν.3468/2006 («Φωτοβολταϊκά έως 10 kW στον οικιακό τομέα και σε μικρές επιχειρήσεις (σύμφωνα με το ειδικό πρόγραμμα σε κτιριακές εγκαταστάσεις – ΚΥΑ 12323/ΓΓ 175/4.6.2009, Β'1079») καθώς η περίληψη της εν λόγω περίπτωσης στον πίνακα τιμολόγησης επιφέρει προβλήματα ως προς το ποιο είναι το εφαρμοστέο νομοθετικό πλαίσιο αναφορικά με θέματα τιμολόγησης και αναπροσαρμογής τιμών στο πλαίσιο του Ειδικού Προγράμματος μετά και τη θέσπιση του άρθρου 7 του παρόντος νόμου.

Με την παράγραφο 4 καταργείται το Κεφάλαιο Ε – Πώλησις Σμύριδος (άρθρα 33-39) του Π.Δ. «Περί Κωδικοποίησης των κειμένων διατάξεων «περί Ναξίας Σμύριδος».

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 διαγράφεται το πρώτο εδάφιο και απαλείφεται η λέξη «υπόλοιπα» από το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν.4001/2011. Με τις εν λόγω μεταβολές επιδιώκεται η εξομοίωση του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Αρχής με τα λοιπά Μέλη της, προκειμένου να δύνανται όλοι να ασκούν διδακτικά καθήκοντα σε ΑΕΙ, ΤΕΙ και φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, καθώς και να συνεργάζονται με μέλη άλλων ρυθμιστικών Αρχών.

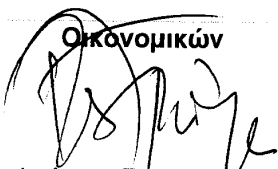
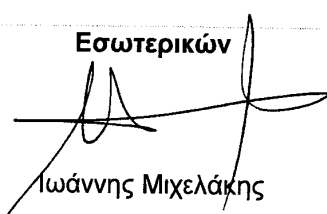
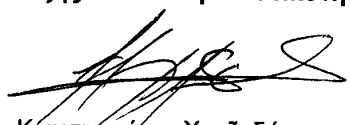
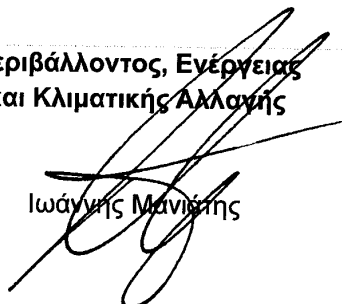
Με την παράγραφο 6 και την εκεί προβλεπόμενη διαγραφή του προτελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 41 του ν. 4001/2011 επιδιώκεται η εξομοίωση των Μελών που κατέχουν τη δικηγορική ιδιότητα με τα λοιπά Μέλη άλλων ειδικοτήτων, ως προς το δικαίωμά τους να καλύπτονται πλήρως από την Αρχή οι ασφαλιστικές και ιατροφαρμακευτικές εισφορές που τους βαρύνουν, και όχι μόνον τα 2/3 αυτών, όπως ρυθμίζεται τώρα με την παραπομπή στις διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παραγράφου

Με την παράγραφο 7 καταργείται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 7 του ν. 3054/2002, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα χρησιμοποίησης από τους Προμηθευτικούς Συνεταιρισμούς και τις Κοινοπραξίες των Ανεξάρτητων Πρατηρίων, βυτιοφόρων άλλων από αυτά που διαθέτουν τα μέλη τους κάτοχοι

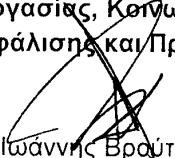
αδειών λιανικής εμπορίας (λειτουργίας), ώστε να διευκολύνονται και να αυξάνουν το μεταφορικό τους έργο καθώς και για να αποφευχθεί η αύξηση της ανεργίας.

Με την παράγραφο 8 καταργείται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α της παραγράφου 5 του άρθρου 15 του ν. 3054/2002, δεδομένου ότι, μετά την ενσωμάτωση της οδηγίας 2009/119/ΕΚ περί «διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου η/και προϊόντων πετρελαίου» με το ν. 4123/2013 (ΦΕΚ 43/Α/19.02.2013), ο υπολογισμός της υποχρέωσης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την τήρηση αποθεμάτων έκτακτης ανάγκης αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου, γίνεται με βάση τις καθαρές εισαγωγές και όχι την εσωτερική κατανάλωση όπως ίσχυε, μέχρι 31.12.2012, με την οδηγία 2006/67/ΕΚ.

Αθήνα, 16 Σεπτεμβρίου 2013

Οι Υπουργοί	
Οικονομικών Ιωάννης Στουρνάρας	Εσωτερικών Ιωάννης Μιχελάκης
Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Κωνσταντίνος Χατζηδάκης	Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Κυριάκος Μητσοτάκης
Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων Μιχαήλ Χρυσοχοΐδης	Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Ιωάννης Μανιάτης

**Εργασίας, Κοινωνικής
Ασφάλισης και Πρόνοιας**

Ιωάννης Βράτσης